

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · primer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 19, dilluns 2 de març de 2026

Presidència de l'I. Sr. Joaquim Paladella Curto

Sessió 19 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a ****. Presideix Joaquim Paladella Curto, acompanyat del vicepresident, Josep Vidal Bringué, i de la secretària, Irene Negre i Estorach. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Neus Comes Pon](#), [Manel Ezquerria Tomàs](#), [Rosa Maria Ibarra Ollé](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [Ignasi Prat i Sarri](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#) i [Montse Bergés i Saura](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [Jaume Veray Cama](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00022/15). Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

El president

Bona tarda a tothom.

Primer que res, donar la benvinguda al conseller, a la secretària i també als membres de la Federació de Cooperatives, del sindicat del JARC i altres membres del gabinet; tots los que han vingut avui a escoltar avui l'explicació que mos farà el conseller sobre els pressupostos del 2026. I, en acabat, també, lògicament, els diputats i diputades que estem previstos aquí per escoltar i parlar i debatre sobre els pressupostos.

Primer que res, comencem ja. Alguna qüestió prèvia o alguna substitució?

Manel Ezquerro Tomàs

Sí, president. Bona tarda. Les substitucions, no? La diputada Andrea Zapata serà substituïda pel diputat Becerra a partir de mitja sessió, més o menys.

Gràcies.

Montse Bergés i Saura

La diputada Lluïsa Llop substitueix la diputada Irene Aragonès.

Eva García Rodríguez

Sí, senyor president, jo mateixa substitueixo el diputat Jaume Veray.

El president

Digues lo nom, perquè es queda gravat.

Eva García Rodríguez

Jo mateixa, Eva García, substitueixo el diputat Jaume Veray.

El president

Algú més? Alguna cosa prèvia més? No? Res més? *(Pausa.)*

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00022/15

Doncs, bé, comencem ja, perquè si no se farà llarg. Sabeu que els torns són un màxim..., lo conseller tindria un màxim d'una hora. En acabat, tindríem lo torn dels grups, deu minuts cada..., avui sí que ficarem lo rellotge i ho farem bé. En acabat, lo segon torn de rèplica, lo conseller tindria trenta minuts. I, en acabat, los diferents grups tindran cinc minuts, d'acord? Tancaria, si vol, lo conseller i, llavors, sense temps, en este sentit.

Per tant, conseller, quan vulga, té la paraula, una hora com a màxim.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé. Bona tarda a totes i tots. Gràcies, una salutació, president, membres de la Mesa, lletrats, diputades, diputats. Vagi per davant, no només l'agraïment, intentaré respondre a totes les consideracions que em facin, però queda oberta, evidentment, la meua predisposició i de tot l'equip a respondre o especificar qualsevol element del pressupost, aquí o fora d'aquesta comissió, d'acord? Perquè saben que el pressupost conté molta informació.

M'acompanyen la secretària general del departament, coneixen la senyora Cristina Massot; el director general de serveis, el Josep Antoni Lucas; i el subdirector també del departament; i diferents membres del gabinet del Departament d'Agricultura. A tots ells, gràcies per la feina durant aquests dies. Una salutació també a les diferents organitzacions agràries: a JARC, a Federació de Cooperatives i a totes les persones, col·lectius, que ens estan seguint des del Canal Parlament.

Voldria donar l'enhorabona a les organitzacions, a Unió de Pagesos, a JARC, pel resultat obtingut a les últimes eleccions agràries. Unes eleccions amb un cinquanta-cinc per cent de participació, 430 punts de votació, amb una complexitat important, i per tant, en uns moments molt importants pel país i pel sector jo crec que és més important que mai fer aquest debat d'idees i que els agricultors i els ramaders escullin els seus representants. Per tant, enhorabona. Properament constituïrem la nova Taula Agrària i ens emplacem a treballar. D'acord? Gràcies per estar aquí.

Bé, jo voldria fer primer unes consideracions prèvies del que els hi voldria dir. Primer de tot, voldria, com no pot ser d'una altra manera, fer un agraïment i mostrar tot el suport, evidentment, al conjunt del sector agroalimentari del país, especialment a

agricultors, ramaders, pescadors, propietaris forestals, organitzacions, empreses, i també extensiu a totes les persones que estimen i treballen pel futur del sector agroalimentari, també dintre del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

Treballadors públics amb vocació; a mi em toca encapçalar, però evidentment aquesta és una feina que hem de fer tots conjuntament, des de les oficines comarcals a serveis centrals i sector privat –sector privat però també sector públic–, per intentar definir uns bons objectius i fer de les moltes adversitats o dels molts reptes que tenim oportunitats, tirar endavant i fer del sector agroalimentari la prioritat de país.

Dir també, com un element previ: vivim, com tots saben, moments complexos. Crec que s'ha de dir abans de començar aquest pressupost: aquest no és un pressupost més, sinó un pressupost en un context i en un entorn extremadament complex, de grans canvis, amb moltes amenaces. Però jo dic sobretot que ens hem de fixar sempre en les oportunitats. Oportunitats per saber on hem de dedicar els nostres esforços, els nostres pressupostos, les nostres regulacions i, sobretot, les nostres energies els propers..., aquest any 2026, però sobretot enfocar per als propers anys.

No cal que els hi digui tot el que..., algunes de les eventualitats que ens ha tocat gestionar. Si vam començar que vàrem donar continuïtat als ajuts de sequera de l'anterior govern, quan vàrem prendre possessió del govern, i al cap de quatre dies estàvem convocant reunions d'emergència per inundacions i al cap de quatre dies també actuacions d'emergència pels incendis. Això conjuntament també amb totes les malalties..., amb les plagues vegetals, que no n'hem parlat molt, però també estem en un moment en què també les plagues vegetals per diferents circumstàncies, no només de canvi climàtic, també estan evolucionant, també són més resistents, també estem reduint els fitosanitaris, i això també ens porta a no ser tan efectius. Per tant, jo crec que aquí cal també tenir molt clar que aquest serà un element de competitivitat molt important.

I, evidentment, en el sector de la ramaderia, que és amb facturació també el sector principal de producció agrària i ramadera, doncs és molt important l'efecte que ha

tingut la dermatitis nodular, la influença aviària o la pesta porcina africana o la tuberculosi, que com saben, també en tenim alguns casos.

I també en un entorn polític, geopolític, extremadament complex. Alguns sectors molt afectats pels aranzels, pel tancament de mercats, pels boicots en alguns casos, i també una competència o unes tecnologies, que alguns països estan més ben posicionats i que això també ho fan servir com a arma per a la competitivitat del seu sector agroalimentari. I n'hem de ser conscients i hem de veure com actuem.

Per tant, dintre d'aquest context, ens hem de preparar. La pregunta que ens hauríem de fer: estem preparats pel món que ens ha tocat viure? Estem preparats per complir amb els objectius agroalimentaris que volem per al nostre país?, per competir i per fer tota la cadena de valor –tota la cadena de valor del sector agroalimentari–?, des de la indústria, la gastronomia, la comercialització internacional, que llavors m'hi referiré, el comerç internacional?, però també els nostres agricultors, els ramaders, els pescadors? estem preparats per fer que la seva activitat sigui viable, sigui sostenible, sigui innovadora, hi hagi relleu generacional? Tots aquests reptes que parlem, doncs això és el que hem de fer.

I què hem de fer per estar preparats?, les nostres eines? Un bon debat parlamentari, que aquesta sigui una prioritat de país i que el seu parlament, que al final és la màxima expressió de sobirania, ho defensi, ho lluiti, cadascú amb les seves posicions. Per tant, aquí nosaltres sempre donarem la mà per escoltar i aprendre de les seves intervencions, de les seves reflexions, de les seves demandes, que es recullen arreu del territori. Però alhora també tenim uns bons pressupostos: uns bons pressupostos, uns bons decrets, unes bones lleis. Que a vegades ens trobem que lleis d'altres sectors impacten de manera molt clara en l'activitat agrària i a vegades no la tenen prou en compte. Per tant, també uns bons pressupostos, unes bones normes, i que alhora també..., uns canvis de mentalitat també. Quin enfocament li donem a la gestió del món rural? Quin enfocament com a país li donem a la gestió dels nostres boscos, de la nostra fauna, dels nostres, com deia, agricultors, de la nostra pesca?

Per tant, un canvi de mentalitat que demanem al conjunt del país, a la societat, però també a les administracions, a nosaltres mateixos, i alhora també definir..., jo el que

els hi demano, el que els hi proposo: que el sector agroalimentari, que és el primer sector de l'economia, la producció d'aliments ha de ser el primer, el pilar fonamental, del nostre país. Per tant, prioritat de país, aquí jo ho defenso que ho sigui a nivell de tot Espanya i també ho defenso que sigui una prioritat a nivell europeu; que el projecte europeu també es construeixi amb base a la suficiència alimentària, a la seguretat alimentària. Alerta amb la seguretat alimentària, que serà també un vector molt important amb les malalties, però també, evidentment, com els hi deia, amb la qualitat dels nostres aliments, etcètera, etcètera, etcètera.

Per tant, objectiu de país. Jo el que em marcaria..., amb el departament i amb els companys ho hem parlat moltes vegades, volem ser el principal territori agroalimentari d'Europa, i crec que tenim les eines per poder-ho ser. Llavors parlarem què vol dir això: no només amb facturació, no només amb innovació, no només en qualitat, no només amb diversitat de produccions. Per tant, volem ser el principal territori agroalimentari d'Europa. Volem ser una referència mundial en producció d'aliments. I cap aquí, tenint clar aquest objectiu, anem a veure com fem unes polítiques públiques que vagin en aquesta línia.

Per aconseguir-ho, quines són les prioritats que hem de tenir sobre la taula o quins són els indicadors, per no parlar a vegades

Fitxer 19CARPA2

en perjudici sobre el sector. Doncs, home, anem a veure perquè això passi vol dir que la renda agrària ha d'anar endavant, no ha d'anar enrere. A vegades es parla: «El sector no es guanya la vida». Bé, depèn de l'any, depèn de les circumstàncies, depèn del territori, depèn dels preus, depèn de moltes coses.

Per tant, primer prec que els hi faria, que vostès ja ho fan, però que també faria també a alguns mitjans de comunicació que ens poden seguir, anem a parlar amb dades. Properament... Varen sortir l'any passat les dades de renda agrària, van ser molt bones, les de fa dos anys també, molt dolentes les dades de la sequera, de renda agrària derivades de la sequera. I d'uns preus que estaven costos amunt i preus avall.

Però deixin-me que els hi digui que en les properes setmanes presentarem la renda agrària del 2025 i gairebé segur que tindrem unes dades històriques, rècord de renda agrària, sobretot influenciat per l'estabilització dels costos, però alhora també per uns preus de venda dels nostres agricultors i ramaders molt millors del que havien estat, doncs, les últimes dècades.

També, sobretot, un altre indicador, superfície cultivada. No podem perdre superfície agrària a Catalunya. Estem per sobre de la mitjana espanyola, per sota de la mitjana europea. No en podem veure[01:13]. Per tant, tots els projectes de renovables, d'infraestructures, d'urbanització de ciutats han de tenir una prioritització per preservar els espais agraris, especialment aquells que tenen més valor.

Quants caps de ramaderia tenim? Quina cabana ramadera tenim? Per tant, la mantenim? Sí, no? Jo crec que nosaltres, ja saben, nosaltres... i quin preu, evidentment. Per tant, apostem per mantenir la cabana ramadera, apostem pel relleu generacional, evidentment pels costos, com he dit abans.

I també un element important, que ho vam dir l'altra vegada, també per l'exportació. Vàrem fer rècord històric d'exportació agroalimentària el 2025. Jo ho repeteixo perquè, dic, set vegades per sobre de la mitjana de les exportacions de la resta de l'economia catalana. Set vegades per sobre. El doble de la mitjana espanyola del sector agroalimentari a nivell d'Espanya i set vegades també per sobre de la mitjana de les exportacions agroalimentàries a Europa.

Per tant, alerta i amb un rècord, més de 3.200 empreses que exporten de manera regular a Catalunya. Mai havíem tingut tantes empreses exportadores i, per tant, no són només les grans les que exporten, aquí hi ha un ecosistema i un teixit exportador molt important.

Tenim problemes. Intentaré ser equilibrat amb les oportunitats, dificultats, problemes, virtuts que tenim, però també mancances que hem de resoldre. Cal fer un treball –i aquí els hi demano també, els hi estenem la mà– contundent i molt ben pensat de suport a la producció de l'oví-cabrum. Hem perdut el setanta per cent del cens d'oví-cabrum a casa nostra. En aquests moments, segurament la ramaderia extensiva més sostenible que tenim.

Com també el sector del conill, com també, evidentment, cal potenciar el sector de l'horta, també que hem perdut aquí producció d'horta, i també en hivernacles. El sector de l'avellana, que, com saben, també tenim diverses línies públiques aquí per donar-li suport. O de la vinya que viu també uns moments molt complexos.

Aquí ho podem fer molt bé. Podríem fer-ho molt bé, però saben que la política agrària es juga a Europa. La pesquera també. Per tant, també voldria fer un afegitó en aquesta prèvia, el nostre futur es juga a Europa. Si no som a Europa, si no estem on es prenen les decisions a nivell europeu, la nova PAC, estem decidint la nova PAC, volem una PAC que no retalli, que simplifiqui, que aposti pel relleu generacional, que aposti pel desenvolupament rural. Volem una política pesquera que no retalli els fons de pesca i que no retalli el vuitanta per cent els dies de pesca cada mes de desembre. Això no pot ser.

Però hi hem d'estar i a vostès aquí també els hi demano, que tothom faci tot el que pugui. Jo aquesta setmana saben que estic a Brussel·les també per temes de pesca, per temes d'agricultura, per alguns temes de medi ambient que afecten l'agricultura. I, per tant... Però també en desenvolupament rural.

Dos punts més per acabar. U. Sempre penso, aquí, com saben, a vegades ja des que pensem un projecte fins que el podem implementar passa temps. Per tant, aquí demano, u, una certa continuïtat institucional. Cal que intentem millorar allò que potser no va tant bé, però alhora posar en valor totes aquelles coses que venen de lluny. No es fa un rec en dos dies, no es fa un sistema de vigilància sanitària en dos dies.

Per tant, anem enfortint. Hem d'intentar enfortir l'estructura pública, la xarxa, les inversions necessàries, d'acord? Però, alhora, també hem de posar al dia demandes històriques. Cal resoldre demandes històriques. En poso unes quantes, eh?, perquè a vegades sembla... Els discursos que tot és igual, res va. Això no és així, no respon a la realitat per respecte a molta gent que ho ha estat fent. Demandes històriques, com ja els hi havia dit, posar la connexió dels diferents regadius al Priorat.

La proposta... almenys hi ha una proposta sobre la taula pactada amb els regants, Govern de l'Estat, Generalitat de Catalunya per al Canal d'Urgell. I, per tant, no s'ha

acabat la negociació. Per tant, pendants de la resposta també de la Casa Canal per veure, aviam, com canviem algunes coses, però això ha de tirar endavant.

També la posada en funcionament, com els hi vaig dir, de l'Albagés, la posada en funcionament després de deu anys dels recs de Tremp, la posada també... la reactivació del projecte de millora de modernització del regadiu de la Seu d'Urgell, que feia quinze anys que estava aturada, com també molts dels regadius que s'estan fent en aquests moments a Girona, o el Xerta-Sénia que s'havia acabat i s'havia tardat deu anys en la seva posada en funcionament i que ara, a més a més, al pressupost també hi ha diners per al seu desplegament. O l'EDAR de Reus.

Tenim moltes urgències, tenim moltes prioritats. Cal donar continuïtat. O altres projectes que vostès coneixen molt bé. Com pot ser que un país com el nostre, que s'estima l'oli, que s'estima al producte local, haguem tardat quaranta i pico d'anys a tenir els Premis Nacionals de l'Oli? Que s'havia treballat durant molt de temps, que s'havia fet molta feina i tenir la guia dels millors olis i que aquests olis estiguin a la restauració, que es potenciï la compra de proximitat, etcètera, etcètera.

Per tant, demandes històriques, urgències del moment. Ja podem anar pensant que si no som capaços de gestionar les urgències del moment, ja les he dit abans, no les tornaré a repetir. Per tant, vàrem estar a l'Ebre per veure els efectes de les ventades i les destrosses, vàrem estar a Girona, vàrem estar quan hi ha hagut incendis i amb els recursos que tenim i també amb les competències que podem exercir, doncs, intentar ajudar, acompanyar i compensar tots els danys que ens provoca aquesta situació.

Dic, sí, tenim més urgències que mai, però els números de facturació són els millors, millors que mai. Això també ho vull dir. Els preus, algú em dirà que algun sector no, però els preus són millor del que havien estat anys enrere, els costos estan acotats. I ara, per sort, a més a més, amb les pluges també ens ha permès recuperar la producció vegetal que havíem perdut els darrers anys.

Per tant, demandes històriques al dia. Urgències del moment. I, per últim, projecte de futur, rumb. Jo ja ho he dit, no ho torno a repetir, volem ser el territori de referència a nivell europeu del sector agroalimentari. Cal apuntar lluny. Ens quedarem a la meitat, ens quedarem una mica més, però jo crec que ens toca veure qui és... els

territoris del món que millor ho estan fent, aprendre, canviar coses i intentar també fer pedagogia a casa nostra, a tota la cadena de valor, que també hem de canviar algunes coses que no van, que potser no van prou bé.

Aquest és el pressupost de la Generalitat, amb un total de 49.162 milions d'euros, com coneixen, augment del 22,8 per cent respecte el 2023, 9.000 milions d'euros més. Jo ho repeteixo perquè són molts diners, 9.000 milions d'euros més del que teníem a l'últim pressupost, que era el 2023, com saben, que anàvem amb pressupost prorrogat. Són molts diners.

I, a més a més, començo per aquí, Catalunya necessita pressupostos. Segur que tots podem aportar millores, segur que tots podem tenir algun dubte, segur que tothom amb les seves raons i amb la seva perspectiva, però segurament que si sortíssim a preguntar als sectors agroalimentaris, agricultors, ramaders, organitzacions, teixit empresarial, ajuntaments, sector públic, sector privat, mitjans de comunicació, ens dirien necessitem continuïtat, necessitem polítiques públiques, necessitem poder governar, poder prendre decisions i poder atendre les demandes, els projectes territorials i sectorials que hi ha en aquests moments sobre la taula.

Una de les reflexions que els volia fer, no és que el Departament o el Govern digui el que s'ha de fer, és que el Govern i el Departament van al territori, van als sectors, van a veure les explotacions i escoltem els múltiples projectes emprenedors, fantàstics, innovadors, que s'estan tirant endavant arreu, a cada racó del nostre territori.

I tenim la gran sort i el gran orgull, amb la secretària, amb els membres del Departament, d'estar, i vostès també, en una àrea, en un departament que té una influència determinant a cada racó del nostre país, al món rural, a cada... des de l'Alt Empordà fins a l'Ebre, des de la Vall d'Aran, pel Pirineu, passant per la Catalunya Central, per Barcelona.

Per tant, tenim un territori molt ric, molt divers i que hi ha persones que estan treballant molt, però que necessiten una llei de mesures, que necessiten uns pressupostos, que necessiten unes infraestructures. No ens en sortirem si no som capaços de garantir l'aigua a determinats territoris, com vostès saben. Ha plogut, però la sequera tornarà.

Per tant, no podem perdre temps. Per tant, necessitem... Jo el missatge que els hi volia donar també, sobretot, allarguem la mà, especialment als socis de la investidura, evidentment als Comuns, també a Esquerra Republicana. Allarguem la mà, companys d'Esquerra Republicana, per seguir treballant plegats amb cessions, veient aviam quins elements poden enriquir aquest pressupost. Veure aviam també, per la part que em toca, a nivell sectorial veure quines parts de l'agricultura, la ramaderia, la pesca i l'alimentació, doncs, podem també afegir aquelles inversions, aquelles innovacions, aquelles ajudes al relleu generacional que puguin fer un pas endavant.

Sols no ens en sortirem. Per tant, jo crec que aquí el que cal és sumar, i això va per al pressupost i això va per al conjunt de les polítiques públiques i del sector agroalimentari. I aquí hi ha representants del sector. Sols si anem a la una, tenim alguna opció de tirar endavant. Si no hi anem, evidentment, és impossible. Això serveix per a les organitzacions de productors de l'oli, serveix per a les cooperatives i per intentar també fer més projectes d'intercooperació, serveix per fer projectes de comercialització, de traçabilitat de manera... de fer-ho amb els diners que hi ha, també, per fer projectes conjunts, etcètera, etcètera, etcètera.

I també, evidentment, serveix per l Departament d'Agricultura, que també tenim, doncs ,com saben, doncs un vint-i-dos per cent d'augment també de diners en uns moments especialment també complexos.

Començo també les prioritats que tenim. Bàsicament els hi diré les cinc prioritats que té aquest pressupost. I, llavors, sí que aniria a direcció general per direcció general. Intentaré no allargar-me gaire i he volgut ressaltar algunes de les partides més importants que tenim, que n'hi ha moltes i, per tant, em disculparan si m'allargo més del que toca.

Pressupost del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, com els hi he dit, imprescindible per abordar tot el que hem estat comentant abans, serà impossible donar resposta a tot el que està passant. 999 milions d'euros, gairebé 1.000 milions d'euros. Augment d'un vint-i-u i pico per cent del pressupost respecte el 23, 174 milions d'euros de més.

I sobretot, com deia, un pressupost que arriba a tot el territori del país, al món rural. Si fem una comparativa respecte al 2015, 15-26, què ha passat els últims deu anys, aquí hi ha un augment del seixanta per cent del pressupost. Estàvem a 600, prop dels 600 milions d'euros fa deu anys. 600 milions d'euros, una mica més. Estem en aquests moments, doncs, a aquests 1.000.

Quins creiem que han de ser, allò, vectors importantíssims d'aquest pressupost? Polítiques d'innovació, generar coneixement, innovació, tecnologia, intentar fer les coses millor. El gran repte del futur, per resumir-ho ràpid, ja ho he dit moltes vegades, produir més amb menys. A Catalunya caldrà produir... Catalunya... Al món s'hauran de produir un seixanta per cent més d'aliments, amb menys fitosanitaris, amb menys aigua, amb menys mà d'obra, segurament, en alguns sectors que ara en aquests moments són molt intensius i caldrà tecnificar –vulguis o no vulguis, perquè, evidentment, si tu no apliques tecnologia ho farà un altre.

Ser capaços de reclutar el talent necessari, les persones que tirin endavant aquest sector i les inversions públiques, privades. Inversió, inversió i inversió. Sense inversió no hi ha futur, no hi haurà competitivitat.

Els hi demano també... Aquests pressupost ha intentat tenir una visió global de què és el que està passant al món. Aquí podem pensar tots que hem d'anar cap a una banda, però, evidentment, estem competint amb tot el món, amb productes bàsics, per descomptat, però també amb tecnologia, però també amb altres productes o amb segells de qualitat. Per tant, visió global de què és el que està passant, amb respostes locals també, però veient què està passant al món.

I sobretot, abans ho he dit, ho torno a repetir, escoltant el territori. Escoltar, escoltar i escoltar. A veure quins emprenedors hi ha, quins projectes hi ha i donar-los cobertura financera, jurídica, de simplificació i, per tant, tirar endavant.

Prioritats que tenim. Modernització de regadius, ja ho hem dit. Anem tard, per tant, assignatura pendent. A Catalunya, el cinquanta per cent de la superfície de regadiu no està modernitzada. En un país modern que té uns objectius ambiciosos, cal que el cinquanta per cent de la xarxa no modernitzada durant els propers anys es modernitzi. Per tant, missatge que hem donat a totes les comunitats de regants, calen projectes de modernització a tothom que no els tingui.

Saben que el pla de sequera tindrà més restriccions a aquell que no tingui una xarxa modernitzada quan torni a venir a la propera sequera, que vindrà. Per tant, modernitzar, modernitzar, millora i, a més a més, transformem els cultius, transformem la professionalització, transformem la viabilitat de les explotacions quan hi ha una modernització de regadius. I aquí cal pedagogia –pedagogia– i el treball de tots per fer-ho possible. Hi ha la part de regadius, com saben, també tenim la part de registre de terres en desús i de camins, que llavors m'hi referiré més tard.

Una altra prioritat és la seguretat, garantir la seguretat i estar més preparats davant dels riscos

Fitxer 3

climàtics i sanitaris. Aquí no només és la garantia de la sanitat animal i vegetal, que després m'hi referiré: multipliquem per dos els diners destinats a sanitat animal i vegetal. D'acord? Però alhora, també, multipliquem per dos els diners destinats a assegurances agràries. Cal garantir, cal donar seguretat en sanitat animal i vegetal, però també cal donar seguretat a les rendes dels nostres agricultors. A vegades s'ha parlat a veure quin sistema de rendes podem tenir, si un preu just..., doncs escolteu, també és una cobertura per als nostres agricultors que quan les coses van malament hi hagi una assegurança pública –pública–, i nosaltres aquí, arran de l'acord amb les organitzacions agràries, vàrem multiplicar per dos –el compromís de multiplicar per dos–, doncs, passar de 15 a 30 milions d'euros les assegurances agràries, sense descartar, evidentment, de valorar altres opcions que aquí, també, amb algun grup parlamentari n'havíem parlat.

Prioritat: competitivitat, relleu generacional i món rural. El contracte global d'explotació, 70 milions d'euros a l'any per tal de fer inversions en sostenibilitat, diversificació i competitivitat. Per tant, cap aquí hem de seguir. I evidentment, la PAC, que són 265 milions d'euros, que, val a dir, molts. Vostès em diran: hi ha tal partida que no, que no l'augmenten. Pensin que hi ha moltes partides del nostre departament, les grans, les més importants, que són de política agrària comunitària, que van cofinançades. Per tant, que si no hi ha un augment del plantejament de la

PAC, en aquest cas, evidentment no podem fer segons quins canvis. D'altres sí que hem augmentat la intensitat de l'ajuda.

Altres prioritats. Evidentment, empenedoria al món rural, a través de l'agenda rural, a través del «tiquet rural», també, que és una iniciativa innovadora que està donant molts bons resultats. I també altres això també m'ho diran: hi ha altres polítiques públiques que impacten també directament amb tot el que estem parlant: l'Estatut del municipi rural, la Llei de muntanya, l'agenda rural, que sí que es coordina des del Departament i altres línies d'ajuts, que llavors m'hi referiré, que tampoc no estan en aquest pressupost però que impacten també directament.

Sector pesquer. Com els he dit, aquesta setmana som a Brussel·les. Sector pesquer: augmentem per dos el pressupost de la pesca per fer front als molts reptes que tenim, i llavors també m'hi referiré.

Altres prioritats: gestió forestal i fauna. Ja ho hem dit. En el cas de la gestió forestal, canvi de mentalitat: fer protecció a les persones i alhora impulsar la indústria de la construcció, de la gestió forestal, de la bioeconomia, dels bioproductes i, per tant, aquí la gran revolució, si es pogués dir així, si m'ho permeten, dels propers anys, que ja està aquí, és: com som capaços de tenir la indústria de la bioeconomia preparada per a tots els productes que s'acabaran fent amb materials vegetals. D'acord? I també la fauna cinegètica, evidentment, més recursos humans i materials per fer per fer front i també canvi de mentalitat, deixin-m'ho dir una altra vegada, de suport als col·lectius de caçadors perquè puguin fer la seva feina, però també que els serveis públics estiguin preparats amb aquestes trenta persones de control de fauna cinegètica que ja tenim incorporats aquí al pressupost o els 2 milions d'euros del control del senglar, etcètera.

Com abans els deia: una altra prioritat són les polítiques d'innovació, de suport a la producció local i a la gastronomia catalana. Ja els ho vaig dir: suport, evidentment, a l'IRTA. Està previst fer dues plantes de biogàs experimentals. També 5 milions d'euros per augmentar les capacitats del CRESA per fer front a la PPA i altres malalties animals. I també el registre, com saben, per fi tenim som propietaris de la marca «Cuina Catalana» i aquí també hi ha d'haver i hi ha una partida pressupostària per tal de posar en valor, estructurar i potenciar la cuina catalana a casa nostra i

arreu del país. Si som capaços de fer enlairar aquest projecte, la meitat dels nostres problemes de posar en valor el producte local de proximitat de qualitat, evidentment els haurem resolt.

Ara intentaré també donar quatre xifres de les partides més importants de la secretaria general. Primer, una prèvia: hi ha la llei de mesures que, com saben, va acompanyat. El departament que més taxes ha posat que més taxes ha proposat per suprimir a la llei de mesures, ho dic per despertar aquí complicitats varies, és el Departament d'Agricultura. Per tant, hi havia taxes que es recaptava molt poc, que suposaven un embolic també burocràtic i, per tant, hem fet un exercici, fem un exercici continu de simplificació, però també de reduir determinades taxes que no tenen massa fonament, i intentar simplificar les coses i ajudar el sector primari. De secretaria general, pressupost 180 milions d'euros, augment de l'onze per cent. D'acord?

De nous projectes de transformació digital, bàsicament simplificació, com el «rural data», que aquí era un projecte que s'havia estat treballant l'anterior etapa d'aquest Parlament, de 5,2 milions d'euros en simplificació. Hi ha el projecte de paisatges agroforestals resilients, amb 1 milió d'euros. Cal recuperar el paisatge agroforestal, per tant, allà on hi havia vinya hi ha de poder haver-hi vinya i allà on hi havia espais oberts ha de poder haver-hi espais oberts, o, evidentment, no perdre pastures i fer aquests tractaments, les cremes controlades, etcètera. Per tant, hem d'anar..., o construïm un paisatge agroforestal, recuperem el què havíem perdut, o serà impossible fer la lluita per la prevenció d'incendis, però alhora també fer que la gent visqui i treballi al territori. I aquí també hi ha la part, unes partides d'ajuda al Centre Tecnològic Beta, de 500.000 euros, al Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Lleida, 300.000 euros, o al centre i-Habitec, 150.000 euros.

Aquí segur que tindran dubtes sobre molts projectes, també Habitec i el procés també d'integració amb l'IRTA. Per tant, si tenen algun dubte, a la seva disposició per aclarir què és el que estem fent, amb ganes d'ajudar. I també els diré que aquí hi ha també el fons de contingència, que la secretària general és a qui li toca, també, demanar-ho no demanar-ho; fons de contingència depenent del Departament d'Economia, hem acordat que aquesta part, quan hi hagi problemes pels incendis,

problemes per les pedregades, problemes per adversitats, malalties de sanitat animal. L'any passat ja vam demanar molts milions, aquest 26 ja n'hem demanat també alguns altres. Per tant, no estan en els mil milions d'euros. Estan a Economia i ens els van transferint quan hi ha una adversitat. Aquí hem estat valorant si l'incorporaven, aquest pla de contingència, aquests fons de contingència, a Agricultura, i al final vàrem quedar que són a Economia i, per tant..., però ja sabem que molts d'aquests diners vindran cap a Agricultura.

Hi ha també els diners del Fons agrari, que també amb les organitzacions i a la Taula agrària és on es decideix aquesta primera llei que es va fer al Parlament, que els felicito a tots perquè jo crec que està bé, simbòlicament, per ser la primera, però alhora també per destinar uns 45 milions d'euros anuals del fons de les nuclears a garantir la competitivitat del sector alimentari.

I també els demano que segueixin pensant, jo també, seguim pensant tots com podem destinar determinats tributs, impostos o altres pressupostos que vagin també al foment de la competitivitat del sector agroalimentari o del desenvolupament rural, també. Per tant, els ho agraeixo. I aquí també s'ha d'estar decidint les diferents anualitats a què anirem destinant aquests diners.

I el fons de les nuclears, que tampoc surten, una part tampoc surten en aquest pressupost. Saben que hi ha una part del fons de les nuclears, la convocatòria d'empresa, que una part anava a regadius, d'acord? Per tant, aquests no surten en el nostre pressupost. I una altra d'empresa que anaven a cellers, eh?, que tampoc surten aquí. Nosaltres sí que traurem, aquesta sí que la tindrem aquí, una part d'aquests diners aniran també a una convocatòria que ja està a taules sectorials, d'acord?, que anirà per a millora de granges i explotacions agràries del PENTA 1 PENTA 2. Que això suposo que estan...

I maquinària. Maquinària. El president diu: «No et recordes...» Sí, és que m'ho ha recordat durant molts mesos. Sobretot, la maquinària. La maquinària, també.

Desenvolupament rural. Sobretot: igualtat d'oportunitats, independentment d'on es visqui, independentment de la renda que es tingui, independentment del codi postal que tinguis a casa teva, cohesió territorial: 418 milions d'euros. Increment del 10 per cent. Bàsicament, ajuts directes al sector agrari, com he dit abans, 265 milions

d'euros de la PAC. Ull, ull a defensar que no hi hagi una retallada de la PAC per al proper període. Contracte global d'explotació, 70 milions d'euros. Bàsicament això són inversions, d'acord? Assegurances agràries, que ja ho he dit, 30 milions d'euros. Fons de reserva per adversitats. Nosaltres tenim un fons de reserva, també, de 12 milions d'euros. El tiquet rural, que ja ho he dit, de 3 milions d'euros. Aquí també tenim una partida d'ajudes a les explotacions afectades per la DANA i els incendis de les Terres de l'Ebre, de 4,5 milions d'euros, i també l'ajuda, que alguns de vostès m'ho havien demanat, ajudes a l'avellana per a l'arrencada d'arbres morts de 2,5 milions d'euros.

La direcció d'Agricultura, Ramaderia: 47 milions d'euros, 21 per cent d'augment. Tot el tema de sanitat animal i vegetal. Jo crec que aquí caldrà fer una reflexió conjunta amb tots els departaments implicats amb el One Health. Ara es parla d'una sola salut. Per tant, des del punt de vista de la sostenibilitat, des del punt de vista d'universitats i recerca, des del punt de vista de la investigació, des del punt de vista de salut, des del punt de vista d'agricultura, veure com som capaços d'estar més preparats pel que ve, augmentar la vigilància –cal augmentar la vigilància– activa i passiva. Per tant, augmentar el control cinegètic, fer més analítiques, millorar la bioseguretat de les granges, per tant actuar a tots nivells. I continuar investigant.

Aquí, en aquesta direcció, què hi ha a destacar? Ja ho he dit, multiplicar per dos els diners destinats a sanitat animal i vegetal. D'acord? Plantes de biogàs: Convocatòria 2026 per a plantes de biogàs, 25 milions d'euros. Catalunya, anem molt enrere en plantes de biogàs. Les plantes de biogàs s'han de fer. Països com Alemanya ens porten moltes dècades d'avantatge. Al que sí que aquí també els convido a participar: potser hem d'adaptar alguna part de l'estratègia del biogàs i del digestat, potser l'hem d'adaptar en funció de segons quin territori per intentar que la contestació social no sigui tan, tan gran i que la gent ho entengui. Per tant, parlem de la dimensió i parlem d'aquesta xarxa, però tenim una gran oportunitat, no la podem deixar perdre.

Ajuts a la lluita contra el cargol poma de 450.000 euros. Ajuts a l'apicultura que està dintre el Pla de la mel de 740 milions d'euros. Ajuts a les races autòctones, 310.000 euros, i ajuts al control i qualitat de la llet, 700.000 euros. També explotacions

afectades per la tuberculosi que tenim alguns positius, 520.000 euros. I també tenim dos plans, que són el Pla d'horticultura tecnificada i el Pla de ramaderia extensiva, que també estarien a les partides de la proposta de pressupostos que els hem dit.

De regadius, com els he dit: anem tard, cal posar els regadius al dia i cal, i això requerirà temps i inversió. Gairebé 100 milions d'euros de la Direcció General de Regadius i Espais Agraris, d'acord? Augment del 20,5 per cent. Bàsicament aquí, què caurà si no aprovem aquests pressupostos? Que no hi serà, perquè alguns vénen de plurianuals d'anys anteriors. Per tant, 10 milions que estan distribuïts entre les millores al Baix Empordà, a Colomers, també millores al canal de Pinyana, la Muga, la fotovoltaica de la Terra Alta, la Palma d'Ebre, el reg de Bell-Lloc d'Urgell, Almenar i la connexió que estem fent ara de entre Montsant i el Garrigues sud. Per tant, aquesta és una partida nova i la resta sí que són de plurianuals, que estan en el pressupost, però que venien també, com el Segarra-Garrigues, de 30 milions d'euros per fer el desplegament, el Xerta-Sènia de 19 milions d'euros, el regadiu de Tremp que he dit, 10 milions d'euros, i també unes ajudes anuals que tenim per les diferents comunitats de regants de 10 milions d'euros.

I també d'energies renovables, de les plantes, per abaratir el preu de la factura elèctrica, de 10 milions d'euros. Per a camins, 8 milions d'euros –d'acord?–, per fer millora de camins arreu del territori. És insuficient. Per tant, aquí també cal, amb el Departament de Territori, però també, evidentment, amb Agricultura, veure com som capaços d'ajudar, amb les diputacions, també, de fer que la xarxa de camins es pugui anar mantenint, especialment a les zones rurals.

Aquí és molt important tirar endavant els plans sectorials agraris. Suposo que tots... La Llei d'espais agraris deia que s'havien de fer uns plans territorials. Quan tenim problemes perquè s'ha de fer una infraestructura, perquè s'han de fer unes renovables, afectem o no afectem l'espai agrari? Doncs la Llei diu que s'han de fer plans territorials sectorials agraris, que a més a més ens serviria per estar més protegits quan hi ha una afectació agrària.

Estem fent, aquest pressupost contempla redactar els plans del Penedès i el Priorat, de Ponent comarques de Girona, prioritat protegir el sol agrari, protegir-lo, identificar-lo, preservar-lo i, per tant, eventualment compensar la seva afectació com toqui.

Política marítima i pesca sostenible. Com saben, ha sigut un any, un any i mig molt complicat, molt complicat per molts motius. Aquí voldria fer un agraïment a la feina per haver tirat endavant, i ho dic de cor, perquè si no no ens n'hauríem sortit, a crear ICATMAR. Sense ICATMAR hauria estat impossible tirar endavant, tenir els informes científics i tenir un mínim de credibilitat davant del comissari, davant de la Direcció General de Pesca, davant de la resta de comunitats autònomes, davant de les autoritats italianes i franceses, de dir: nosaltres tenim les millors dades científiques sobre la biodiversitat i sobre els estocs pesquers, les millors que qualsevol altra Administració. Per tant, donar suport aquí: 35 milions d'euros. Augment del 111 per cent, més del doble d'augment dels diners destinats a la política pesquera, d'acord amb l'objectiu d'avançar cap al futur de la pesca, que serà avançar cap a la pesca sostenible, no cap a l'eliminació de la pesca. També cap a l'aqüicultura, evidentment, però ens hi estem jugant no només la pesca, no només a tenir suficiència alimentària

Fitxer 4

amb peix a casa nostra, sinó també el futur de les llotges; el futur de les confraries; el futur dels gremis de les peixateries; el futur dels mercats municipals, etcètera, a part del futur de la dieta mediterrània, que el peix també ocupa un espai central.

I aquí hi ha molta, com saben, feina. Hem demanat i tenim el compromís, però s'ha d'«apretar» del compromís del comissari per reformar el reglament MAP, que vol dir el reglament, el model de pesca del Mediterrani, també de la pesca comunitària, d'acord? I aquí també hi ha diners per acompanyar, per compensar el sector aquícola pels danys de la llevantada.

També hi ha projectes de diversificació aquícola de musclo i ostra del Delta de l'Ebre; de promoció del consum de peix de llotja; de projectes de restauració de la marina, d'1 milió d'euros; d'instal·lació de portes voladores de la pesca d'arrossegament.

Avancem cap a una pesca més sostenible si, quan acabi aquest any, el setanta-tres per cent de la flota d'arrossegament de Catalunya portarà portes voladores. Són caríssimes les portes voladores. I, per tant, aquí també el sector s'ha conscienciat, i

aquí també volem agrair la feina que han fet. Serem una de les comunitats autònomes amb un percentatge més alt pescant amb portes voladores.

Ajuts a les confraries de pescadors pel consum de peix, bonificació del vuitanta per cent, i aquí hi ha una proposta molt interessant a la llei de mesures. Està la llei de mesures, eh? Hem proposat a la llei de mesures eliminar la taxa de ports que paguen les confraries, perquè no estem en el context que estàvem fa deu-vint anys.

Cal ajudar a les nostres confraries, d'acord?, i, per tant, aquí hi ha d'haver un alleujament de les taxes que paguen en aquestes instal·lacions. De moment, nosaltres, en tot cas, tenim un ajut per bonificar, per fer-los una subvenció de l'import del vuitanta per cent, d'acord?

Ajuts a la paralització de la flota pesquera, 8 milions d'euros, i ajuts al relleu generacional també. Direcció d'empreses agroalimentàries, qualitat i gastronomia. Bàsicament, llei de l'alimentació, s'ha d'aprovar. Hem de fer tots els esforços, el Govern, per aprovar-la aquest 2025.

Això ha de ser el full de ruta dels propers anys, que segueix l'estratègia alimentària i la llei de l'alimentació. El full de ruta del país per als propers anys. 137 milions d'euros, 51,9 per cent d'augment respecte al 23, d'acord?

I, per tant, aquí, com saben, hi ha tota la política d'innovació –vaig ràpid–, de suport a la internacionalització; a les marques; als segells; al producte local; a la gastronomia; a la cuina catalana; a la formació; talent; i també associacionisme agrari; suport a les cooperatives també està aquí.

Hi ha vint-i-set línies d'ajudes, sis de noves, d'acord? I aquí hi ha el pla de cuina catalana, com els hi he dit abans. El pla innova, amb 10 milions d'euros, totes les polítiques d'innovació. La promoció dels distintius d'origen i de qualitat.

Per exemple, aquí hi hauria el suport a la marca de producte local que es crearia aquí, però també la marca de mels catalanes, tots els segells de qualitat que tenim, 2 milions d'euros.

Tres nous cicles formatius en l'àmbit agroalimentari, també a través de les escoles agràries. L'impuls al cooperativisme agrari, amb 15,5 milions d'euros. El mercat de l'oli nou i el mercat de la mel, amb 450 milions d'euros. El programa d'educació

alimentària. Començarem aquest curs la formació alimentària, com saben, al tercer trimestre, amb 150.000 euros.

Innovació, transferència tecnològica, 7 milions i mig d'euros de grups demostratius i grups operatius. Cuina catalana, 2 milions d'euros. Assessorament per a joves també. Modernització i competitivitat industrial. Ajudes a indústries alimentàries, 8 milions i mig d'euros. Xarxes antipedra també estarien en aquesta convocatòria avançada, 7,5 milions d'euros.

Gestió de boscos i gestió del medi, 73 milions d'euros, cinquanta-dos per cent d'augment. Aquí hi ha, com he dit abans, els eixos de confinament, suposo que tots saben que és. 4 milions d'euros per evitar la propagació de grans incendis forestals. Per tant, hem de tenir diferents eixos arreu de Catalunya, i que aquí es faci per garantir prevenció d'incendis, seguretat de les persones, però sobretot que un incendi no passi d'un massís a un altre. Fer grans extensions en la gestió forestal que diguin els tècnics per evitar això, com també ajuts a les entitats locals per executar i mantenir les franges de protecció.

Ja vàrem pagar a tots els ajuntaments que no tenien pla de prevenció d'incendis. Ja vàrem pagar, vam fer un ingrés directe. Bé, només havien d'acceptar que els hi donàvem la subvenció per fer el projecte, i ara donarem els 15 milions d'euros anuals per fer el manteniment d'aquestes franges, d'acord?

Ajuts a fomentar les captures de senglars. Com saben, més de 2 milions d'euros per capturar senglars, per la retirada, per punts logístics, més els contractes d'emergència que també hem hagut de fer per les dificultats que vostès saben.

Protectors, 2 milions d'euros. Contractació de gestió d'empreses de gestió cinegètica, protectors o material per fer captures. Suport a les ADFs, 3 milions d'euros. Trenta persones, que ja ho he dit abans, de control cinegètic.

I també les ajudes, com saben, de gestió forestal de boscos públics que traiem, boscos privats. I, evidentment, aquí el que hem d'impulsar també és la compra, substitució i modernització de la maquinària forestal, que aquest és un tema també que, vingui qui vingui, el que hauríem d'intentar és que hi hagués un plurianual permanent per anar fent aquesta substitució. Amb maquinària hi ha relleu, i amb maquinària es pot treballar més ràpid i millor. Sense maquinària no ens en sortirem.

Llavors hi ha, com saben, les entitats del sector públic, d'acord?, que no són directament a les direccions. Per tant, vaig també molt ràpid, i així vaig acabant. 150 milions d'euros, increment del setze per cent.

Tenim l'INCAVI, que, com saben, doncs, s'encarrega de la promoció dels vins i caves catalans. Per tant, Setmana del Vi Català, 450.000... Dic novetats, eh? Setmana del Vi Català, 450 milions d'euros. El programa *Gent amb DO* a TV3. Per tant, farem un programa també a TV3 de suport al sector. Digitalització i també un procés de simplificació de les auditories als cellers.

L'IRTA, bàsicament, ràpid, com saben, estem en el procés d'integració del VITEC, un tema molt important pel Priorat, com un nou centre de l'IRTA. Saben que després de quaranta anys, doncs, obrim l'únic territori que no tenia un IRTA era el Pirineu.

Per tant, jo crec que resollem una mancança històrica de que dels vint centres IRTA, cap estava al Pirineu. Per tant, en aquests moments, ja hi és. I aquí els demano també la complicitat i també l'exigència per fer que aquest projecte, doncs, no sigui, evidentment, que vagi creixent al llarg dels anys i que sigui una eina de suport a les polítiques de muntanya, agroalimentàries de muntanya.

Cm també la plataforma experimental de l'avellaner de Reus, que està en un moment extremadament complex l'avellana. Tenim el pla d'acció de l'avellana, que són una bateria de mesures. També hi ha aquesta planta experimental.

Dues plantes de biogàs, que ja ho he dit abans, i lo del CReSA, que també ho he dit. Tenim el Centre de la Propietat Forestal, que també s'encarrega 10 milions d'euros per les ajudes de gestió forestal sostenible. Prodeca, com saben, jo crec que aquí ha fet una feina, Prodeca, excepcional, amb un pressupost, doncs, molt modest.

Hem anat a les principals fires agroalimentàries del món amb una satisfacció de les empreses que participen a les fires extraordinària. Però, realment, aquí és un exemple de treballar conjuntament per veure, detectar quines són les fires que interessen, quines empreses hi van, què és el que necessiten, fer missions empresarials.

Per tant, hem intentat fer formació també d'exportació d'empreses que volen exportar i no saben com fer-ho. Per tant, 2,8 milions d'euros a les fires estratègiques que hem detectat.

Ja vam veure que les exportacions agroalimentàries, un gran èxit dels mercats tercers. Països emergents han tingut un creixement espectacular, com ja els hi vaig dir. Àsia ha crescut molt.

Però a banda Xina, també altres països fora de Xina han crescut molt, com també els Emirats Àrabs, que també, per tant, han tingut un creixement molt gran, tot i que el seixanta-dos per cent del nostre mercat internacional és Europa. Per tant, Europa i la resta, evidentment, de l'Estat, per descomptat, eh?

Forestal Catalana. Aquí hi ha actuacions de boscos públics, 1,1 milions. Es fan moltes actuacions de boscos públics. Per tant, 1,1 milions d'euros. La processonària, 1,7 milions d'euros. Les cremes. Estem fent cremes de vegetació, però també les feines que està fent el GEPIF per valor de 7 milions d'euros.

Suposo que tots coneixen els grups GEPIF i la feina que fan. Fan una feina extraordinària, molt professional, i, per tant, si algú no ho coneix, evidentment, el dia que vulguin, podem fer una sessió o una visita a Torreferrussa, d'acord?

I crec que res més. Ah, també, evidentment, a través de Forestal Catalana, la feina de les reserves nacionals de caça i zones de caça controlada, per 1,7 milions d'euros.

I les piscifactories de Pont de Suert i Bagà, que, a vegades, també, per molt que tenim dues piscifactories que també fan una gran feina de suport a la pesca de Catalunya i també a la recuperació d'espècies autòctones, d'1,3 milions d'euros.

Un Centre Tecnològic Forestal de Catalunya. Saben que vàrem inaugurar el Hub Forestal, per tant, cal també tirar-lo endavant. Participa el centre del pla de prevenció d'incendis forestals.

Tot el projecte de Bioeconomia 2030, que abans ho deia, i paisatges resilents o el pla estratègic de la tòfona, el Trufforum. I, evidentment, vostès saben tota la feina que hi ha. Una gran feina, un gran recorregut també en bioeconomia, en paisatges resilents o amb tòfona.

Sàpiguen també que el centre tecnològic està fent, perquè, a vegades, també... A quin territori està actuant? S'està actuant de manera intensa a 30.000 hectàrees al Solsonès, al Baix Montseny, al Ripollès i a la Vall d'Aran, a través del Consell General d'Aran.

Bé, en principi això seria tot. Evidentment, quedo a disposició per resoldre qualsevol comentari o dubte que tingui a preguntar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Ara començaríem el torn dels grups parlamentaris. Com hem dit abans, un torn de deu minuts per a cada grup parlamentari. Sí que m'agradaria que, bé, gestionéssim bé el temps, eh?, entre tots. I, a partir d'aquí, té el torn la senyora Jeannine Abella. Té el torn per deu minuts. Grup Parlamentari de Junts.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies president. Conseller, membres del departament, de les entitats agràries, públic que ens acompanya. Primer em permetran fer una prèvia, i és felicitar, per una banda, tot el sector primari que el divendres va participar a les eleccions agràries, augmentant molt significativament la participació respecte l'any 2021.

I, per l'altra, desitjar sort i encerts als nous representants escollits, però també a totes les entitats i organitzacions agràries que dia a dia treballen per defensar el primer sector.

Dit això, després d'haver analitzat aquest cap de setmana el pressupost en el seu conjunt, i, en particular, el pressupost d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, que ha estat una mica més complicat fer la comparativa, ja que el darrer pressupost, doncs, estava barrejat amb Acció Climàtica, que ara forma part d'una altra conselleria, com deia, ha estat més complicat, però, en tot cas, unes reflexions prèvies generals.

Primer, que aquests pressupostos arriben tard. El president Illa es va comprometre a tenir-los entrats l'1 de gener del 2025, i, catorze mesos més tard, els entren sense

la majoria necessària, perquè un dels seus socis preferents diuen que «el PSC no està complint amb acords previs». Quina novetat. Si els havien d'entrar sense majoria, no entenem com han pogut trigar més d'un any a presentar-los.

Segona idea. No hi ha tanta pluja de milions com diuen. El pressupost augmenta, sí, però cal tenir en compte la inflació acumulada des del 2023, que és l'últim any que vam tenir pressupostos, i, per tant, el pressupost creix poc més de la meitat del que vostès diuen.

Tercera idea. Aquest pressupost no prioritza generar riquesa, reduir atur i que la gent pugui tenir millors salaris. Tot el contrari, segueix intentant implementar un model de país que no és viable i que està condemnat al fracàs.

Pretenen generar una protecció a través d'ajuts generalitzats, fomentant la cultura del subsidi en lloc d'oferir i generar oportunitats a les persones a través de la millora de l'oferta de treball i dels salaris.

Vostès el que pretenen és regalar el peix i nosaltres preferim donar la canya i les opcions per acabar comprant el vaixell a través de la cultura de l'esforç que, malauradament, a dia d'avui no es veu recompensada. I és que el Govern està entregat al model de país de l'extrema esquerra dels Comuns. Jo crec que ni tan sols vostès es creuen aquest model.

També una altra dada important. Des dels últims pressupostos, ja el producte interior brut ha crescut un 9,6 per cent, la inflació, un 8,9. Però sap que el que ha augmentat un vint-i-vuit per cent? La recaptació dels impostos, i això és insostenible.

Cal reduir la pressió fiscal als catalans, i, per tant, abaixar impostos, si no, ens trobem amb el que no en té ningú i que vostè avui també n'ha fet exposició, que les dades macroeconòmiques van bé, però, per contra, les famílies cada cop els hi costa més arribar a final de mes, si és que hi arriben.

I, per acabar, el sense sentit que pagarem els catalans amb impostos aquest 2026: 77.000 milions d'euros. Quants en podrem gaudir? Només 49.000. I per què? Doncs perquè la resta marxen amb l'únic tren que circula puntual, el que se'ls emporta cap a Madrid perquè no tornin.

I després d'aquesta prèvia, doncs, no és d'estranyar que Junts per Catalunya avui haguem anunciat una esmena a la totalitat a aquests pressupostos. I ho fem avui perquè, malgrat les sospites, primer calia analitzar el contingut real dels pressupostos, ja que entenem que no es pot anunciar una esmena a la totalitat abans de conèixer el contingut, i després donar-se marge per negociar sense tampoc haver vist el text. Aquest joc partidista no dona seguretat jurídica ni confiança a la ciutadania i als mercats.

I entrant al pressupost de la conselleria

Fitxer 5

d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. L'any 2023, 825 milions d'euros que, com deia, fem un exercici de fe en aquest cas, perquè les competències de la conselleria anterior eren diferents, aquest 2026, 999 milions d'euros. Durant el 2025, hem vist que a les problemàtiques habituals del seu Departament i que vostè n'ha fet una diagnosi, falta de relleu generacional, pensions indignes i de vergonya que fan impossible jubilar-se quan toca, fenòmens meteorològics adversos com les gelades, les pedregades, les inundacions, un excés de burocràcia, modernització pendent de molts regadius, plagues de fauna que reguen conreus, preus baixos, falta de clàusules mirall que protegeixin els nostres productors, intentar que no desaparegui el conreu de fruita seca, una ramaderia extensiva en vies d'extinció, també ho ha dit, s'ha perdut el setanta per cent d'aquesta activitat, atacs de la fauna salvatge i un llarg etcètera. Doncs a totes aquestes problemàtiques s'hi ha sumat la gestió de les emergències sanitàries, com la dermatosi nodular, la tuberculosi bovina, la grip aviària, la pesta porcina africana..., amb tot el que pot comportar doncs, tal com estan les coses avui en dia, amb una pesta descontrolada, buidats sanitaris que caldrà indemnitzar, parla en aquest cas del boví, però poden acabar sent més, la quantitat de llocs de treball que en depenen... I al final la seua Conselleria ha estat notícia per totes aquestes emergències, i a més a més, hem de comptar que cal investigar i fer tasques de prevenció per fer-nos resilents a aquest nou escenari. Jo diria que és la Conselleria que té majors nous reptes, i sap què? Malgrat vostè hagi dit avui que això no és un pressupost més, el pressupost

d'Agricultura és dels que menys creix en proporció amb la resta. Per tant, difícilment un govern pot dir que està al costat de pagesos, ramaders i pescadors, quan a l'hora de la veritat el pressupost no acompanya.

A més, per valorar la gestió econòmica del seu Departament necessitem dades. Nosaltres voldríem conèixer les dades d'execució pressupostària de l'any 2025, almenys fins on les tinguin, si és que no han acabat de tancar l'any. I parlant del fons de contingència, quants diners ha utilitzat? Ha parlat «hem fet servir molts milions», quants? Quants milions del fons de contingència de l'any 2025 s'han invertit en la seua conselleria? I li volia preguntar si tenien un fons de contingència específic per a la Conselleria tenint en compte la realitat que estem vivint. Vostès han dit que no, que ja aniran agafant del fons de contingència, aquí ja li anunciem la primera esmena, i és que considerem que tal com està la situació, la Conselleria hauria de comptar amb un fons de contingència propi.

Pel que fa a la modernització i ampliació de regadius. Han anunciat 90 milions d'euros en inversions i cal tenir memòria, almenys la que signen en un paper. Vostès van signar un acord de pressupostos amb Esquerra Republicana l'any 2024, que finalment no es van acabar aprovant. I allà vostès van fer bandera, no tant vostès, sinó la consellera Paneque –recordo la consellera Paneque– van fer bandera de la importància dels regadius i van signar 86,3 milions d'euros en regadius per implementar un pla de millores 23-2030 que havia de comptar amb una inversió de més de 1.000 milions. Ara que vostès estan a Govern i presumeixen d'un increment del vint per cent del pressupost, anuncien 90 milions d'euros en regadius, ni quatre milions d'euros més respecte al 2024. I el pla, segons el resum que ens van presentar, misteriosament s'ha allargat 10 anys i parlen de l'any 2040. I voldríem saber, conseller, si ens pot aclarir si s'invertiran mil milions d'euros en regadius fins al 2030, tal com van anunciar vostès fa dos anys.

Més preguntes sobre regadius. No tot està malament, evidentment. Una de les coses que vostès han complert aquest any és reactivar el reg de la conca de Tremp, deu milions per al 2025, deia la moció de Junts per Catalunya; ara anuncien 2,7 milions pel 2026 i 11,7 fins al 28. I preguntem, aquests 11,7 milions són de més a més, o ja inclouen la inversió de l'any 2025? És important aclarir-ho perquè no és el mateix 22

milions d'euros fins al 2028 que 11,7. I deia que invertiran 90 milions d'euros i en regadius. Revisant el pressupost, veiem que a banda del reg de la conca de Tremp, hi ha 44 milions per al Segarra-Garrigues, 2,6 per al canal de Pinyana, deu milions per pel Xerta-Sénia i ens ha sorprès la cita d'un milió d'euros per al canal d'Urgell. I no és fàcil revisar tot el pressupost en 48 hores i, per tant, com que ens costa de creure que el Canal d'Urgell sigui el gran absent d'aquests pressupostos, li volem preguntar quines actuacions estan previstes per a aquest 2026 i com estaran finançades. Ha dit que estan negociant i que la modernització ha de tirar endavant sí o sí. Totalment d'acord. La pregunta és com ho faran i amb quins diners?

I per anar acabant –després em referiré a altres coses– la seua conselleria, el 2026, s'enfronta a tres grans reptes. Per una banda, la desburocratització de la pagesia. El que ens demana el pagès és menys tràmits i més confiança, i veient les partides, vostès confonen digitalització amb reduir la burocràcia. I no és això. No volem reduir el nombre de clics, sinó que el que volem reduir és el temps d'oficina dels nostres pagesos i ramaders. Segon repte, bioseguretat ramadera, plans de contingència, prevenció, i com a tercer pilar, que se m'acaba el temps –acabo, president– tot el repte de regadius, que ja l'he exposat molt resumidament. Sap per què no són uns bons pressupostos per Agricultura? Doncs perquè comptant que aconseguixin aprovar-los, no veiem que quan acabi el 2026 aquests reptes als qual ens enfrontem hagin pogut trobar solució en aquests comptes.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Ara el torn del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Bergés per deu minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Conseller, membres del Departament que ens acompanyen, diputades i diputats. També salutacions als representants de les organitzacions agràries, i també aprofito per felicitar-los pels resultats de les eleccions agràries de la Democràcia al Camp.

En primer lloc, conseller, li agraïm les explicacions que ens ha fet sobre els pressupostos del Departament que dirigeix, així com el to de la seva intervenció, que sempre diem que és un to molt correcte. Avui ha fet el que li correspon com a conseller en l'inici de la tramitació dels pressupostos. Uns pressupostos que són importants, a Esquerra Republicana sempre ho hem dit, i que afecten directament el futur del nostre sector primari i de la pagesia, ramaderia, pesca, del sector agroalimentari estratègic pel país, així com també la gestió forestal, que ocupa gairebé un seixanta-cinc per cent de la superfície del nostre país.

I nosaltres avui, conseller, li podríem exposar la nostra opinió i plantejar-li dubtes i consideracions sobre la proposta d'aquest pressupost, però avui no ho farem, tot i que desitgem poder fer-ho en els propers dies. Avui ens hem de referir al fet que el Govern presenta un projecte de pressupostos que saben que no compta amb els suports necessaris per aprovar-los en aquest Parlament i no tenen aquest suport perquè no han fet allò que calia. Vostès, el Govern, que li recordo que no tenen majoria, saben que l'aprovació dels pressupostos per part nostra està condicionada al compliment de l'acord d'investidura, i més concretament sobre la recaptació de l'IRPF. I avui constatem que el PSC no ha fet els deures i no ha estat capaç de fer moure el PSOE perquè compleixi els acords que va signar i, per tant, no podem negociar aquests pressupostos. De fet, vostè ha parlat en diverses..., durant la seva intervenció dels acords que pren en la Taula Agrària. El compliment dels acords és important, quan hi ha acords s'han de complir i per tant, per coherència, nosaltres avui no podem començar a negociar aquests pressupostos.

Hem estat dient molt clarament des de fa mesos que, sense garanties prèvies sobre la recaptació de l'IRPF a Catalunya no parlaríem de pressupostos, i avui, com li dic, aquestes garanties no hi són. Esquerra Republicana sempre compleix la seva paraula i, per tant, amb això crec que vostès poden considerar que som coherents i previsibles. Els demanem, a més a més, que no apel·lin al sentit de país mentre s'incompleixin compromisos fonamentals amb el país. Vostès ens demanen que assumim el principi de realitat respecte a la recaptació de l'IRPF; nosaltres som molt conscients, sabem que els canvis estructurals no es fan d'un dia per l'altre i si algú ha assumit el principi de realitat amb acords ambiciosos però possibles, ha estat Esquerra Republicana, i així ho demostra l'acord d'investidura. De fet, no és el nostre

model ideal de finançament, sinó que vam considerar que era el mínim indispensable perquè Catalunya disposi de més recursos dins de l'Estat espanyol.

Recursos indispensables també per al sector primari del nostre país per poder garantir la viabilitat econòmica del nostre model de pagesia que, com vostè ha enumerat, afronta grans reptes: adaptació al canvi climàtic, relleu generacional, preus justos, competència deslleial, transformació digital, modernització de regadius, etcètera. Som tots molt conscients d'aquests reptes i els pressupostos que avui es presenten estan condicionats per una manca crònica de recursos fruit d'un dèficit fiscal estructural i d'una manca de sobirania. I el sentit d'aquesta legislatura no pot ser la gesticulació; per nosaltres, per Esquerra Republicana, el sentit de la legislatura ha d'estar basat en avenços reals i tangibles en sobirania.

La reforma del finançament amb la recaptació dels impostos, començant per l'IRPF, és una qüestió d'ambició nacional, però també de justícia social i d'equilibri territorial. Sense recursos propis no hi ha polítiques públiques sòlides, i sense polítiques sòlides, el món rural no podrà fer el salt que necessita. Tot i això, Esquerra Republicana no tanca la porta, no ens aixecarem de la taula, estem compromesos amb la societat catalana i amb la pagesia. Volem pressupostos, però per tenir pressupostos cal complir el que es va signar. Perquè el que està en joc no és una qüestió partidista, el que està en joc és la credibilitat de les institucions i la capacitat real d'aquest Parlament per transformar la vida de les persones. I de fet, la política és l'art de parlar i d'entendre's, pactar, acordar i complir. La responsabilitat del compliment és del Govern i del PSOE, i qui ha de pressionar i fer moure les coses és el PSC. El PSC, vostès, han de decidir si volen que el país avanci amb recursos reals o si prefereixen prioritzar els interessos electorals del PSOE.

Nosaltres hi serem. Vostè ens ha estès la mà, nosaltres també estenem la mà amb fermesa, defensant la pagesia i el món rural i per tant, defensant Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

És el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Eva García té la paraula per deu minuts.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, donar-li la benvinguda i les gràcies per la seva exposició a vostè i a tot l'equip que avui l'acompanyen. I també saludar a totes les organitzacions agràries que avui també estan aquí seguint aquesta comissió, cooperatives, Unió de Pagesos, JARC i també felicitar-los pel procés electoral que es va produir el passat divendres.

Senyor conseller, donar-li les gràcies per l'exposició del pressupost del seu Departament. Vostè ha dit textualment que era un «pressupost complex en un moment complicat», ho ha dit així i m'ho he apuntat perquè m'ha semblat una frase, diguem-ne, interessant. Però jo li diria que és un Govern feble, amb un pressupost feble, amb polítiques del separatisme i de l'extrema esquerra. Acabem d'escoltar a la portaveu d'Esquerra Republicana que ha dit textualment que «el Partit Socialista no compleixen els acords, que el PSC no ha fet els deures i que no han fet allò que calia». Per tant, crec que se'ls gira feina, perquè no sé si forma part d'un teatre que d'aquí a pocs dies es veurà finalitzat amb una signatura amb un, diguem-ne, amb un altre dia històric per a Catalunya. Però en qualsevol cas, sembla que el suport d'Esquerra Republicana avui és una mica complicat. i per tant, senyor conseller, avui ens porta un pressupost del que encara, com dic, no tenen el suport necessari i per tant, ens presenta un suposat pressupost que no poden garantir en aquest moment la seva implantació.

Vostè, senyor Ordeig, sol parlar de primer sector, sempre li agrada, en lloc de parlar del sector primari, parla del primer sector, però jo crec que en aquest pressupost s'hauria de parlar del darrer sector, i ara m'intentaré explicar. També ha dit que volen ser el primer territori agroalimentari d'Europa, doncs estan a la cua del Departament en quant a increment del pressupost, doncs jo crec que ho tenen una mica complicat, però hi ha una dada que penso que resumeix perfectament tot el què és aquest pressupost. Miri, el pressupost d'Agricultura creix menys que el d'Acció Exterior i menys que el de Política Lingüística. Senyor conseller, de debò, de debò? De debò que en el moment en què el seu Departament ha hagut de gestionar crisis sanitàries

amb vaques, amb porcs senglars, amb porcs, amb pollastres..., escolti'm, en el moment en què la ramaderia viu sota l'amenaça internacional, amenaces constants de noves malalties i restriccions comercials també, en el moment en què el camp encara arrossega els efectes de la sequera, de debò que aquest Govern decideix que és més urgent incrementar altres àrees que no garanteixen ni aliments ni activitat productiva? Escolti'm, senyor conseller, això no és una qüestió ideològica, és una qüestió de prioritats d'aquest Govern.

Miri, quan hi ha un brot sanitari en boví no és un problema sectorial, és un problema econòmic, comercial i de reputació internacional. Quan hi ha restriccions en el porcí no parlem només d'una granja, parlem d'un dels principals motors econòmics exportadors catalans. Quan hi ha crisi en l'aviram, hi ha famílies pendents de si podran continuar o hauran de tancar, i llavors, davant d'aquest escenari, doncs, el pressupost del seu Departament no lidera aquest creixement, no encapçalen, per tant, les prioritats

Fitxer 6

reflecteixen, per tant, l'excepcionalitat del moment.

Miri, el pressupost de la Generalitat per al 2026 –vostè hi feia referència també– ascendeix a 49.162 milions d'euros, un increment del 22,8% respecte al 23. Però és que Agricultura té consignats, en aquest cas, 999 milions d'euros, i, per tant, respecte al pressupost del 2025, resulta que el creixement d'agricultura és únicament de l'onze per cent.

I aquestes xifres, doncs, no només són números, són un missatge polític clar, claríssim, i és que el sector primari no és prioritari per al Govern de Salvador Illa. I no ho diem només nosaltres, que també; la realitat del camp català ho confirma: restriccions constants, mercats incerts, sequera, malalties, regulacions i burocràcia, que impedeixen actuar de manera ràpida.

Parlant i entrant en polítiques sectorials, senyor Ordeig, miri, el Govern ha previst alguns increments i partides i vostè avui també les ha desgranat. Jo aniré una mica més en general; partides més que discutibles. Parlava de la modernització de

regadius: 90 milions d'euros. Escolti'm, del tot insuficient. És que vostès ho estan quantificant amb el mateix, exactament el mateix, import que ja fa uns quants anys. Protecció davant fenòmens climàtics, sanitat animal... Ha parlat de 9 milions per a la PPA. Creu vostè realment que aquesta xifra és suficient? Sector pesquer: 10 milions. Assegurances agràries: ha dit que incrementaven fins a 33 milions d'euros, on ningú ha de quedar fora i tothom ha de cobrar i cobrar a temps. Millora de camins: 8 milions d'euros. Escolti'm, vostè ha dit «insuficient»; jo diria «ridícula», aquesta xifra, senyor conseller.

El camp, per tant, no viu de xifres en un paper. El camp viu de seguretat, viu d'infraestructures i viu de suport ràpid i constant i, per tant, de confiança també en la Generalitat.

Vostè s'ha referit també a transferències a empreses privades, que passen d'11 a 73, em sembla que ha dit..., a 73 milions d'euros, o sigui, multipliquen per set una xifra que..., desconexem els criteris públics, si n'hi han; no coneixem tampoc els objectius d'aquest increment. I mentre això passa, inversions clàssiques en agroindústria i també en cooperatives cauen un cinquanta i un vint per cent, respectivament. Les inversions que assegurin el futur productiu i la competitivitat del sector, per tant, reduïdes.

Miri, al departament també en qüestions de reestructuració interna, han fet canvis que criden molt l'atenció, senyor conseller. Creen una nova direcció general. Desconexem els motius; quina és, quin contingut tindrà? Una nova partida també de 8,5 milions d'euros per a actuacions temporals de personal. Xifra que hauria vostè, crec, de desgranar, explicar i justificar el perquè. Quina és aquesta partida? Ho repeteixo: els ciutadans tenen dret a conèixer el contingut o per a què es destinaran aquests diners.

Miri, el sector primari català està al límit físic, econòmic i, sobretot, emocional. Miri, ramaders gestionant malalties i restriccions comercials sense marge de maniobra; pagesos encara arrossegant els efectes de la sequera i amb incertesa sobre l'accés als recursos hídrics; pescadors amb la seva activitat afectada per regulacions mal planificades i polítiques energètiques poc clares també; i caçadors poc reconeguts i amb pocs recursos també. I encara més greu, escolti'm, la competència deslleial

entra per la porta gran. I el camp català no vol subvencions eternes, vol condicions justes per competir, vol infraestructures que funcionin, vol seguretat jurídica, vol un govern que estigui al seu costat, no a sobre seu.

Miri, senyor Ordeig, aquest pressupost que vostè avui ens ha presentat no és transformador, com s'havia dit. Conserva els problemes, és conservador, però perquè conserva els problemes, conserva la inacció i també conserva la burocràcia.

I, en definitiva, i en resum, senyor conseller, Catalunya arrisca la seva sobirania alimentària i deixa el futur del camp en mans de la improvisació i de la burocràcia. El sector primari no vol subvencions eternes, vol condicions justes per competir i vol infraestructures, sobretot, que amb aquest pressupost no es veu que estiguin precisament previstes per enguany.

Sense camp, per tant, no hi ha futur. I amb aquest pressupost, doncs, el camp continua sol. Per aquests motius, el Grup Parlamentari Popular hem presentat una esmena a la totalitat també en aquest departament perquè no compartim el seu model, no compartim les seves polítiques d'esquerres, no compartim el seguidisme d'Esquerra Republicana. Amb aquest pressupost, conseller Ordeig, per al Govern de Catalunya, el primer sector esdevé el darrer sector.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. El senyor Rafael Villafranca té la paraula per deu minuts.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Gràcies, conseller, per la seva compareixença i exposició, i també gràcies a la resta d'assistents. Hoy comparece ante esta comisión para defender un presupuesto de 1.013 millones de euros para agricultura, ganadería, pesca y alimentación en 2026, una cifra que realmente impresiona y pretende dar una sensación de compromiso, pero cuando uno examina lo que aparece realmente no es un plan de rescate del sector primario, sino en todo caso un programa de intervención ideológica, de fiscalización permanente, de sometimiento político del campo catalán a las políticas de Europa.

Lamentamos que no se lleve aquí un proyecto para garantizar la soberanía alimentaria. Al contrario, trae el acta de subordinación del sector primario a la agenda climática, burocrática y globalista. Desde que ustedes gobiernan sus políticas son el resultado del sometimiento al globalismo, que criminaliza al sector primario, especialmente al campo. El agricultor ha dejado de ser productor de alimentos para convertirse en sospechoso climático. El ganadero ya no es quien fija población y vertebraba territorio; es un emisor de CO₂ al que hay que vigilar. Y el pescador ya no es parte de nuestra tradición marítima; es un sector a reeducar en sostenibilidad, limitando de forma alarmante los días en que puede salir a pescar.

Y eso no lo decimos nosotros; lo dice su propio informe de perspectiva climática y ambiental, que señala al sector como responsable del doce por ciento de las emisiones de gases de efecto invernadero en Cataluña. Este es el marco mental con el cual ustedes están construyendo este presupuesto.

Y es que si comparamos estas cuentas con las del año 2023 de Esquerra Republicana, que ahora parece que lo que le interesa realmente es la cesión en el impuesto de renta de las personas físicas más que resolver el problema real de los agricultores, se observa, se hace evidente, que ustedes no solamente son ejemplo del continuismo de esta nefasta política de sometimiento del campo catalán desde hace décadas, sino que además la amplifican y profundizan lo que identifica su proyecto con el del separatismo, y como tienen que contentarlos, han decidido incluso apretar el acelerador.

En 2023, había 22 programas etiquetados como verdes; en 2026 son 57. Parece así que la prioridad no es producir más alimentos y mejorar las condiciones de nuestro campo, sino producir más etiquetas. No están simplificando la burocracia, esa excesiva burocracia que siempre criticamos y que asfixia a nuestros agricultores, ganaderos y pescadores, sino que resulta que están ahondando todavía más en ella.

La palabra «rentabilidad», como elemento clave para la subsistencia del sector primario, ya que sin rentabilidad no hay relevo generacional y, por lo tanto, no hay futuro, parece que les importa poco, a la vista del examen de este presupuesto, ya que siguen empeñados en sus obsesiones y apocalipsis climáticas. Un presupuesto donde prima la ideología e impone una hiperregulación asfixiante para nuestro sector

primario. El fomento de la competitividad empieza abandonado estas políticas ideológicas.

Pero sigamos, y miremos el programa presupuestario 614 sobre la modernización y mejora de estructuras empresariales, agrarias y pesqueras. En 2023, destinaban 111,3 millones de euros; en 2026 lo reducen a poco más de 91,621 millones de euros, casi 20 millones de euros menos para modernizar las explotaciones, 20 millones de euros menos para maquinaria y también, por lo tanto, menos competitividad.

Pero, eso sí, mientras tanto, la partida destinada a lo que llaman «transformación feminista» pasa de 6,9 millones de euros el 2023 a 9,5 en el 2026, un aumento del 37 por ciento. Resulta que mientras usted recortan la inversión productiva, incrementan la inversión ideológica. Los agricultores se quejan cada vez más que Europa les utiliza como moneda de cambio en los acuerdos comerciales con terceros países no comunitarios. Se quejan de que no pueden competir, de competencia desleal, de que su trabajo y esfuerzo no les resultan rentables, que sus explotaciones familiares quedarán condenadas al cierre.

El mundo rural no quiere formar parte de la cultura del subsidio, solo quiere que se les escuche y se les deje trabajar con dignidad y sobre todo con reglas justas.

Resulta que con este presupuesto se recorta la inversión productiva, se le dice al agricultor que no hay dinero suficiente para modernizar su explotación, pero sí lo hay para añadir criterios de puntuación ideológica en las ayudas.

Vemos ahora el programa presupuestario, el 121, sobre dirección y administración general. Más de 140 millones de euros mientras el sector pide menos burocracia; «combatir la excesiva burocracia», expresión grandilocuente que siempre usamos todos y de la cual nos llenamos muchas veces la boca. Resulta que ustedes dedican una partida presupuestaria de estructura administrativa con una cifra que, entendemos, es obscena. ¿Dónde está el plan de simplificación? ¿Dónde está la reducción de cargas? ¿Dónde está la ventanilla única real? El agricultor necesita tiempo para trabajar la tierra, no para rellenar formularios digitales, diseñados desde un despacho de Barcelona.

Y ahora también hablemos del agua. Ha dit el senyor conseller que ha plogut, però la sequera tornarà. Evidentemente..., s'ha de fer quelcom més que esperar que aquetes pluges tornin. Y ahí está el programa presupuestario 562 sobre infraestructura de regadíos, que dispone poco más de 89 millones. Nos hablan del canal Segarra-Garrigues como si fuera la gran solución estructural. Pero en un contexto como el nuestro, de restricciones continuas, de incertidumbre hídrica, como así se ha reconocido, entendemos que esta cifra es claramente insuficiente. Pero ya han demostrado sobradamente su repulsión a gastar en lo que se debería, a proyectar y ejecutar grandes obras de ingeniería para dominar la naturaleza, aprovechar y optimizar los recursos y mejorar las explotaciones agrarias.

Ahora bien, lo que sí hacen es presumir de que el programa presupuestario tiene un coeficiente climático del ochenta por ciento, olvidando que el agricultor no necesita coeficientes como tampoco necesita marcadores el río; necesita agua y seguridad para el suministro.

Y mientras ustedes se enorgullecen de estos presupuestos, resulta que, por otro lado, apoyan y son valedores del mayor ataque, la mayor traición, a nuestro sector, primario, que es el acuerdo con los países de Mercosur. Se exige a nuestros productores normativas medioambientales, fitosanitarias o laborales cada vez más restrictivas, frente a los productores procedentes de terceros países no comunitarios, con normativas mucho más laxas. Se obliga a nuestros productores a cumplir unos estándares que encarecen su producción.

A esto se le llama competencia desleal, de la cual no habrá cláusula de salvaguarda que la corrija, que resultarán ineficaces, si es que además se cumplen, como ya han llegado a anunciarlo los países de Mercosur. Siendo conocedores de esta mala situación..., es que por dicha causa quedará el campo catalán, nos preguntamos si han mirado detalladamente en los presupuestos. ¿Se ha previsto alguna partida presupuestaria, alguna medida estructural, de defensa frente a esta amenaza?

La respuesta..., entendemos que no. Ha dit el senyor conseller que «el nostre futur, la política agrària, es juga a Europa». Però sembla que Europa està guanyant la partida contra el nostre sector primari.

En el ámbito de la R+D, partida presupuestaria 572, destinan más de 72 millones de euros al Institut de Recerca i Tecnologia Agrària, IRTA, y orientan la investigación hacia el carbono en el suelo, descarbonización y adaptación climática. ¿Dónde está la prioridad per reducir costes productivos? ¿Dónde está la apuesta por incrementar la productividad? ¿Dónde está la investigación orientada a mejorar los márgenes?

Han hablado también de la política de innovación como una de las cinco prioridades en el presupuesto, pero han convertido la innovación, como otras tantas partidas presupuestarias, en un instrumento de cumplimiento ideológico. Incluso en la gestión de personal se ve la contradicción. En 2023 había 2.606 puestos de administración general; en 2026 son dos 2.191. Pero resulta que no vemos más técnicos en el territorio ni más apoyo directo en oficinas comarcales. Lo que sí se percibe es más centralización y más recursos para fiscalizar y controlar a nuestro sector agrario. Y es que, encima, en sus propios documentos, califican al sector como de riesgo fiscal, como si ayudar al agricultor tras una sequía fuera un problema contable.

No, señor *conseller*, esto no es riesgo fiscal. Dada la tesitura en la cual sus políticas nos han colocado, es una obligación moral y política. Estos presupuestos no están hechos para fortalecer ni para ni para corregir la pérdida de nuestra soberanía alimentaria, todo lo contrario; lo que, por otra parte, no nos sorprende porque no hacen más que cumplir el objetivo final ya contemplado dentro de los objetivos de desarrollo sostenible elaborados por los burócratas de Bruselas, el de reducir la producción de nuestro sector primario. Existe una clara encrucijada contra nuestro sector primario.

Estos presupuestos no refuerzan la libertad del productor, sino que lo hacen más dependiente. No buscan garantizar la rentabilidad, sino que la condicionan a parámetros ideológicos. Y se ha cambiado el tractor por el lenguaje inclusivo, el mercado por el marcador climático y la defensa del producto local por la sumisión a acuerdos globales.

Por tanto, desde VOX lo decimos con claridad: no vamos a apoyar unas cuentas que castigan al que trabaja, que priorizan el miedo, el cambio climático sobre la producción y que convierten al campo catalán en laboratorio de ingeniería social. Lo que queremos es un proyecto presupuestario que ponga en el centro la rentabilidad,

la competencia, el agua, la energía asequible y la defensa de nuestro campo frente a la competencia desleal.

Lo que queremos de ustedes con estos presupuestos son unas cuentas que den un voto de confianza al agricultor en lugar de vigilarlo. Unos presupuestos que decepcionan porque si algo necesita el campo catalán, como se ha dicho, no es su tutela ideológica, control o vivir del subsidio, sino que lo que necesitan es que se les deje trabajar, que se les escuche y, sobre todo, respeto para quienes nos dan de comer.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputat. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Núria Lozano té la paraula per deu minuts.

Núria Lozano Montoya

Bona tarda. Moltes gràcies, president. Gràcies, conseller i tot l'equip del departament per la compareixença. I una salutació a totes les entitats representatives del sector. Ens sumem a les felicitacions per la participació i resultat de les eleccions agràries de la setmana passada.

Voldria començar per posar en valor el fet d'haver arribat a un acord de pressupostos amb relació directa als reptes socials, econòmics i ambientals que tenim al davant. Quin ha de ser l'objectiu de la política?, i més en aquests moments? Per nosaltres, l'única resposta possible és fer més fàcil la vida de la gent que viu del

Fitxer 7

treball de les classes mitjanes i treballadores.

L'objectiu de Comuns amb aquest acord és que els catalans i les catalanes notin en el seu dia a dia que les polítiques públiques milloren la seva vida en un moment en què la pèrdua de poder adquisitiu amenaça les condicions d'existència. Aquesta és la manera més efectiva per fer front al que considerem que són els principals problemes que afrontem. En primer lloc, les desigualtats. Desigualtats socials,

desigualtats de gènere, desigualtats territorials, en definitiva, desigualtats d'oportunitats.

Malgrat els increments del salari mínim, la reducció de la temporalitat i de l'atur, les desigualtats persisteixen i ho fan pels preus de l'habitatge i perquè el creixement econòmic i l'increment del cost de vida es reparteix de forma desigual. Els beneficis empresarials han crescut molt més que els salaris. La prosperitat, doncs, no arriba a tothom per igual. Tenim uns serveis públics i unes prestacions socials que no són prou efectius per a la reducció de desigualtats. I, per tant, cal seguir avançant en aquesta direcció.

Segon problema, l'emergència climàtica. Catalunya no pot quedar enrere de la revolució renovable i cal impulsar una política més ambiciosa de descarbonització i d'adaptació climàtica. Els fenòmens meteorològics extrems, cada cop més recurrents, posen en risc la seguretat de les persones i infraestructures, però en el sector primari també la viabilitat de l'activitat.

Qui ho negui està fora de la realitat i, per què no dir-ho, també té un punt irresponsable. I qui no actuï ens posa en risc a nosaltres i les futures generacions, també la nostra sobirania alimentària.

Tercer problema, la desafecció cap a la política. Una qüestió que no està al marge de les dues anteriors i tampoc d'alguna de les intervencions precedents. Una desafecció provocada, en bona part, per la desconexió que tot sovint hi ha entre política institucional, vida quotidiana de la gent i la falta de resposta a les seves necessitats i interessos.

Provocada, doncs, pel maltractament que senten moltes persones, perquè han de perdre hores de la seva vida en un tren o esperant massa temps el tractament sanitari que necessiten o han d'esperar mesos i mesos el reconeixement del seu grau de dependència o no poden accedir a un habitatge.

Cal protegir la democràcia d'una extrema dreta que vol degradar les institucions amb l'antipolítica i que tenen un únic programa, l'enfrontament i la divisió, l'odi. Creiem

que en aquests moments, també per responsabilitat antifeixista, és necessari que Catalunya tingui pressupostos.

Si posar les persones al centre i protegir els seus drets front els mercats i gravar tributària la riquesa per finançar els serveis públics, si donar resposta als reptes de futur ens ubica a l'extrema esquerra, Comuns ens reclamem orgulloses de ser-ho. No sé si Junts estarà tan orgullosa de competir en alguns temes amb l'extrema dreta i la dreta extrema.

Cregui'm si li dic que amb l'antipolítica només es construeix un antipaís, en el que nosaltres no voldríem haver de viure. Nosaltres volem viure en un país amb habitatge, amb trens i amb serveis públics, també amb sobirania alimentària. En aquests àmbits es decidirà la legislatura.

Ens ho han sentit dir moltes vegades, però no és una simple cantarella, no per a Comuns. Aquests pressupostos no són els de Comuns, però sí que tenen el nostre segell, perquè avancen cap a un nou sentit comú, amb potencial transformador sobre els reptes de Catalunya i la pròpia democràcia.

I per això hem negociat en els pressupostos mesures per garantir que els habitatges siguin per viure i no per especular. Per això, entre d'altres mesures, volem prohibir les compres especulatives i hem acordat incrementar els ajuts directes per pagar els lloguers. Fer de Catalunya un país de trens i relançar el transport públic, perquè la mobilitat és un dret, i cal descarbonitzar els transports.

Millorar els serveis públics, amb més recursos per a l'escola pública i inclusiva, ampliar les beques menjador perquè cap nen i nena es quedi sense una bona alimentació, i reduir les llistes d'espera sanitàries. Calen, doncs, polítiques d'habitatge, d'infraestructures, de mobilitat, educatives, sanitàries i de drets socials, de sobirania agroalimentària que atenguin amb eficàcia els vuit milions de catalans i catalanes, també en les matèries pròpies d'aquesta comissió, després m'hi referiré.

Nosaltres hem fet la nostra part de la feina, ara instem al PSC, al Grup Socialista, i a Esquerra Republicana a que arribin a un acord. I és cert que Catalunya necessita avançar en la gestió dels impostos, com també ho és que els catalans i les catalanes necessiten, i amb urgència, més recursos que millorin els serveis públics. Catalunya

necessita una gran ambició que posi el bé comú per sobre dels interessos particulars i del tacticisme polític.

Els Comuns practiquem política exigent, perquè el nostre compromís és millorar la vida de la gent treballadora, i política útil, perquè és molt el que està en joc en aquests moments. Per tant, hem arribat a un acord per avançar com a país, construint des del diàleg polític i l'acord, que ofereix més seguretats respecte als drets i les llibertats de la ciutadania i, per tant, es tradueix en una millora del benestar de la població.

Però per a això cal evolucionar un model que no acaba de respondre als autèntics reptes, d'aquí les nostres aportacions a aquests pressupostos. Uns pressupostos que contenen dimensions destacables en qüestions com l'ordenació, reconversió i suport als subsectors agraris i pesquers, amb 382 milions d'euros, o amb 92 milions per a la modernització i millora estructural d'empreses agràries i pesqueres, amb especial atenció a les millores mediambientals per a una major sostenibilitat, considerant la necessitat d'inversions per a la modernització del sistema de regadius amb 90 milions, però amb 35 milions destinats al fons per a la modernització i millora, en especial pel que fa a les comunitats de regants més petites.

No entraré en detalls en el que ja ha fet referència el conseller. Potser no estem d'acord en tots, però si no millorem la gestió, quan vingui el pròxim episodi de sequera, tornarem a parlar de les mateixes deficiències.

O activitats de protecció front a l'acció de la fauna salvatge, amb un increment de les compensacions per als caps de bestiar perduts com a resultat de l'acció de la fauna protegida, que ha d'anar forçosament acompanyada d'una reducció dràstica dels terminis de pagament de les mateixes.

O mesures per garantir un model d'explotació d'economia familiar agrària front als inversors de fons risc i estructures d'oligopolis que permeti fer front a la progressiva urbanització del camp a Catalunya. Perquè potser no hem perdut superfície d'explotació, però aquesta està concentrada cada cop en menys mans.

I una qüestió a què Comuns hem donat especial importància, la seguretat alimentària i, per tant, la prevenció, la vigilància i la resposta davant de les crisis sanitàries, animals i vegetals, amb una dotació de 9 milions d'euros. O la protecció front a riscos

econòmics derivats d'esdeveniments imprevistos cada cop més freqüents i, per tant, molt vinculats al canvi climàtic.

O potenciar i replicar els serveis gratuïts d'assessorament a la pagesia i ampliar-los per cobrir també aspectes relacionats amb transició agroecològica i conservació de la biodiversitat. O la gestió forestal, amb milions destinats a millorar la seguretat de la superfície forestal, destinats tant a franges de seguretat de zones habitables com gestió sostenible dels espais.

I un tema directament relacionat com és la prevenció d'incendis, amb una partida que és cert que també va destinada a extinció i salvaments, però amb un augment de dotació d'agents rurals o també dels bombers professionals. O el desenvolupament en matèria de pesca d'un pla amb mesures de foment de l'activitat per afavorir el relleu generacional i compensacions per paralització temporal d'activitat pesquera i implementació de portes d'arrossegament.

O en matèria d'equitat territorial i preservació de la biodiversitat. Perquè també cal tenir en compte que aquestes són activitats directament vinculades amb l'equitat territorial. De tots es prou coneguda l'asimetria en l'accés als serveis públics a les zones rurals, com ho estan igualment vinculades a la preservació del medi i a la biodiversitat.

I, en aquest sentit, cal destacar l'augment dels serveis de transport a demanda a les zones de baixa densitat en relació amb els estudis de mobilitat que es realitzen anualment, així com la realització dels estudis de millora de transport públic en autobús interurbà a comarques com la Cerdanya, l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, el Pallars Jussà...

El president

Senyora diputada, vagi acabant.

Núria Lozano Montoya

Sí? Perdó, eh?, m'havia despistat. Simplement dic una altra cosa i amb això acabo.

El president

No... (*Remor de veus.*)

Núria Lozano Montoya

President, no em despisti que jo tenia la pantalla i dic, home, jo crec que vaig bé de temps, vaja.

El president

Perdona.

Dani Cornellà Detrell

Ara ja no –ara ja no.

Núria Lozano Montoya

Ara ja anem malament, eh? (*Rialles.*) Ara m'hauré de passar per ajustar-me.

El president

M'he equivocat jo.

Núria Lozano Montoya

Bé, com deia, també amb la realització d'aquests estudis pel que fa a comarques, com, a part de les esmentades, Conca de Barberà, Noguera, Urgell i Pla d'Urgell.

O també el desplegament de l'Agència de la Natura de Catalunya i recursos per a la gestió d'hàbitats i espècies, restauració ecològica, seguiment científic i convenis amb el món local, amb una partida de 100 milions d'euros.

Bé, ja per concloure, Comuns apostem per un sector agrari i ramader i pesquer competitiu i sostenible, que garanteixi una producció d'aliments segurs i de qualitat per tal de disposar del màxim de sobirania alimentària i que transiti en aquesta situació d'emergència climàtica cap a un model sostenible dels recursos naturals i amb la màxima eficiència, viable econòmicament, assegurant un model de proximitat i de producció de base familiar que, alhora, preservi territori i cuidi paisatge i la nostra biodiversitat. I pensem que els pressupostos que avui debatem avancen en la direcció correcta.

I tot i així, m'he passat molt poc, eh?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Bé, ha sigut un error de color, però bé, s'havia ficat en roig i normalment està en verd, eh?, i per això ha passat. De totes maneres, moltes... això he dit... Però, disculpa. Per això, les meves disculpes. I ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP. Senyor Dani Cornellà, té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, gràcies, conseller. I a tots els membres del Departament que l'acompanyen i també la benvinguda a tots els representants del sector, que els tenim avui aquí.

En primer lloc, sí que cal felicitar tothom que ha participat en aquestes eleccions agràries amb una major participació, tot i que no l'òptima. Felicitar-nos per aconseguir una mica més, no n'hi ha prou. L'objectiu hauria d'arribar al cent per cent. És una qüestió difícil en tots els àmbits de les eleccions i aquest és l'objectiu, hauria de ser l'objectiu de tothom, no?, arribar a la màxima, que la gent s'impliqui i voti.

Però bé, felicitar tothom pels resultats, tothom qui ha tret uns bons resultats, hagi tret representació o no.

En segon lloc, dir que em sap greu, però com que la comissió aquesta, això també s'ho haurien de plantejar, perquè sembla que li treguin importància, coincideix, a partir d'aquí mitja hora, amb la següent, que és la Comissió de Territori i Transició Ecològica, jo hauré de marxar, perquè no em puc desdoblar.

Però, per a una altra vegada, també demanaria que no facin coincidir les comissions, perquè als grups que som petits i volem anar a fer la feina que ens toca, doncs, ens han de facilitar que ho puguem fer. I això, doncs, no ajuda, no?, perquè faré aquesta intervenció i hauré de marxar i no podré escoltar el que ens hagi de dir i, fins i tot, fer la següent intervenció. Em sap greu.

Bé, més enllà d'això, sí que... Uns pressupostos són molt importants i el que vostè ens explica de l'augment, que és una evidència que hi ha un augment pressupostari important, però no n'hi ha prou, perquè el que ens han demostrat aquestes darreres dècades és que, tot i que hi ha hagut pressupostos inferiors a aquest, però també importants, això no... no han ajudat massa al sector.

I no perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè ho diuen les dades. En les darreres dècades hem perdut més del cinquanta per cent de pagesos, d'agricultors i de ramaders. Per tant, per molts diners que hi hagin, si les polítiques que hi ha al darrere no es fan ben fetes, no serveix per a res tenir diners.

És a dir, els diners al final per al que serveixen és per a en moments puntuals poder actuar i fer i repartir quan hi ha crisis com les que, per desgràcia, estem patint en els darrers anys, que són contínues, sigui la sequera o després diferents «enfermetats», la dermatosi, la pesta porcina, la tuberculosi, bé, etcètera, no?

Però si no es fan unes bones polítiques, tant aquí com a nivell europeu, doncs, passa el que passa. I què passa? Doncs, el que nosaltres no compartim, que el sector va perdent efectius, es van perdent les tradicionals petites i mitjanes explotacions que tan característiques són del nostre país i, a més, van en detriment de l'aparició d'una agroindústria molt forta que concentra –concentra–, acapara les terres i la producció, i que després és una agroindústria que és la que marca molt les regles del joc.

Perquè quan vostè ens parla de la importància de les nostres exportacions i a nivell econòmic, això és una realitat, però després hauríem d'analitzar amb sectors concrets, perquè en són uns quants, que són realment els que remenen les cireres i els que decideixen a quin preu es mou el mercat.

Per tant, nosaltres no compartim les polítiques que s'han fet les darreres dècades, perquè han fomentat, precisament, aquest model que per a nosaltres ha matat el model que hauríem de defensar com a país, o si no, l'ha tocat de mort, matant no, perquè encara existeix, però amb penes i amb moltes dificultats.

De fet, aquí el que caldria dir és que sí que hem exportat més, com diuen les dades, perquè són objectives, però, alhora, es cobra menys. I sí que és veritat que hem produït i hem exportat molt més, alhora que hi ha menys pagesia que mai. Per tant, més exportació? Sí. Però, alhora, hem perdut el model propi que teníem com a país.

Per tant, no podem estar tan contents amb aquests rècords

Fitxer 8

que superem, sembla, any rere any, perquè després el que hem de mirar és al darrere el que queda. I el que queda no ens agrada, almenys a nosaltres.

I quan vostè ens parla de suficiència alimentària, ja parla de suficiència perquè sobirania només la volen quan parlen, el seu Govern, en general, sobirania és quan parlen d'electricitat, no?, que tot s'hi val per al model energètic, és a dir, tot s'hi val vol dir ocupar terres agrícoles sense cap problema, i, en canvi, quan parlen d'alimentació ja no parlen de sobirania alimentària, perquè saben que no en poden parlar i parlen de suficiència. Això ja demostra que el seu govern té més interès en algunes sobiranies que no pas en algunes altres. I aquesta és una realitat del progressisme del seu Govern. Nosaltres no la compartim. Per nosaltres és tan important la pagesia, la ramaderia i l'agricultura com les energies renovables.

I després, també ens parlava de seguretat alimentària. Bé, està bé que parlem de seguretat alimentària. Doncs després, garantim-la, no només amb la que pot venir dels efectes del canvi climàtic o del transport d'aquestes pròpies malalties, sigui com sigui, sinó que parlem de Mercosur. Si volem parlar de seguretat alimentària, també parlem de Mercosur i establim les clàusules que garanteixin aquesta seguretat alimentària. Perquè els agricultors i la ramaderia d'aquí no entenen que les mesures que aquí fa anys que s'apliquen, en molts casos no s'apliquen a aquests altres països, i després aquests aliments vindran a parar aquí i no hi ha la mateixa seguretat alimentària. I vostès saben que els controls mai seran del cent per cent, per molt que els augmentin. Per tant, aquí ens continuaran entrant, com ja hem vist en diferents sectors, no?, ens continuaran enredant, als consumidors, i arribant productes que ni de broma tenen la qualitat del que fan els agricultors i els ramaders del nostre país.

Per tant, si volem parlar de seguretat alimentària, parlem-ne. Però defensi-la en tots els àmbits. I crec que aquesta feina no s'està fent bé. I no s'està fent bé no per culpa precisament, en aquest sentit, del Govern català, que podria fer més inspeccions i tal., perquè al final, quan decidim, fa anys, que tot el tema comercial es gestioni directament d'Europa, perdem la sobirania, aquesta paraula que a vegades utilitzen, perdem la sobirania com a país, com a Catalunya, per decidir quins acords volem i

com els volem, i els deleguem a Europa, i Europa té uns altres interessos que no són pas els de la pagesia i la ramaderia de Catalunya ni de la resta, segurament, de països de la Unió Europea, sinó que té altres interessos. I saben vostès que al final és un sector que és moneda de canvi per altre tipus d'Indústria. I aquesta és la realitat.

Per tant, quan parlem de seguretat alimentària no només parlem de combatre les malalties que ens arriben, que evidentment que s'ha de fer, com la dermatosi, que s'ha hagut de fer una feina, però prevenint mitjançant el control, i no fer acords que perjudiquen clarament certs sectors del nostre país i que es veuran molt afectats.

Per altre costat, pensem que no s'ha fet prou feina amb la desburocratització. S'està fent? Sí. Suficient? Mai –mai. Mai no n'hi ha suficient perquè la pagesia continuen al carrer. Fa pocs mesos, una part, si més no, continuava al carrer, perquè continuen insatisfets amb com s'ha avançat els acords a què es va arribar amb aquelles famoses manifestacions pageses de fa poc.

Amb el relleu generacional, sí, s'hi han posat més diners, però el que continua no entenent el Govern català i l'espanyol és que Catalunya és molt diversa i les seves comarques també. I la realitat de sectors és totalment diferent. Per tant, el que s'hauria de fer amb les noves incorporacions de joves i les ajudes que perceben és adaptar cada un a aquella realitat de la comarca. Perquè potser en una comarca amb cinc hectàrees es pot tenir una explotació que pot sobreviure perfectament i bé. Però en una altra comarca això no és possible per la diversitat que té el país. I això encara no s'ha entès des del Govern català i sobretot l'espanyol, perquè moltes coses depenen d'allà. Però la seva feina seria fer que el Govern espanyol faci els canvis necessaris.

De la mateixa manera que amb el tema de les jubilacions, que també és un tema que no depèn de Catalunya, però sí que el Govern català hauria de pressionar, i més quan són del mateix color, per fer les modificacions pertinents per garantir que un agent que treballa i cuida la terra tota la vida i que ens estalvia molts problemes com a país, després es trobin amb unes jubilacions que són realment de misèria. Per això molts es plantegen acabar la seva vida laboral molt més enllà dels 65 anys. I això dificulta, evidentment, el relleu generacional, també.

Bé, nosaltres, en general, això: veiem que, per exemple, no compartim –ja acabo, president– els 25 milions que posen per a les plantes de biogàs. Saben que això està generant molta polèmica en zones concretes que es consideren zones de sacrifici on perdran no només terrenys agrícoles sinó que veuran passar centenars de camions en carreteres que no estan preparades i que no volen que estiguin preparades perquè és el món rural i alhora que els hi fem un estatut per protegir-los. alhora els estem omplint de projectes de biogàs, de projectes de renovables, i això al final és en detriment del món rural i del sector ramader i de l'agricultura, que prou tocat està ja.

Per tant, en general, més enllà de les quantitats econòmiques, a nosaltres el que no ens agrada són les polítiques que s'estan fent, tant aquí com a l'Estat espanyol com a Europa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Primer un aclariment. Primer: aquesta Mesa no és la que fixa els horaris ni la coordinació entre les... És, lògicament, i pel que em diuen, també, lògicament els portaveus van ser consultats. Per tant, suposo que un grup parlamentari podria tindre... *(Veus de fons.)* Per això. Per tant, eh? Per tant, això s'ha de traslladar, si és lo cas, a la Mesa del Parlament. Res més. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, que no hi és, i per tant passaríem al torn del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar. El senyor Manel Ezquerra tindria la paraula per deu minuts.

Manel Ezquerra Tomàs

Gràcies, president. Conseller, membres de l'equip del Departament, diputats i diputades, organitzacions agràries que ens acompanyen i públic en general que ens pugui seguir pel Canal Parlament: ens sumem a la felicitació a tot el sector primari per l'augment de la participació en les eleccions agràries. I enhorabona als que han aconseguit representació, Unió de Pagesos i JARC. També un agraïment a ASAJA, UPA i Assemblea Pagesa per la seva participació en aquestes eleccions. Gràcies pel to a tots els grups parlamentaris.

Bé; gràcies, conseller, per la seva compareixença, per la feina que juntament amb tot el seu equip han fet per presentar uns pressupostos sòlids, detallats, amb visió de futur i ambiciosos. Permetin-me començar també amb una primera valoració del conjunt dels pressupostos per aquest 2026. Aquests pressupostos representen una aposta clara i coherent per reforçar l'estat del benestar i consolidar un model de prosperitat compartida. Amb 49.162 milions d'euros, el pressupost més alt de la història de la Generalitat, incrementem un 22,8 per cent la despesa respecte al 2023. Aquest creixement no és només una xifra rellevant, és la traducció pressupostària d'una prioritat política: situar les persones al centre de l'acció pública. Dos de cada 3 euros es destinaran a salut, educació i drets socials blindant el nucli del nostre sistema de protecció. Però més important que la xifra és la direcció: servir a les persones, servir al territori, servir amb visió de futur.

Els trets més destacats? Per exemple, es destinen 1.900 milions d'euros a habitatge, es reforcen els serveis essencials, amb un increment del 23,4 per cent en l'àmbit d'Interior, amb més mossos. Del 5,8 per cent en Educació i del 5,6 en Salut, per consolidar la qualitat dels serveis públics.

El pressupost incorpora també 4.146 milions d'euros en inversions, un 45 per cent més que el 2023, amb una prioritat clara en infraestructures, mobilitat i equipaments públics arreu de les comarques. Estem aquí com a servidors públics i pel que ens ocupa a nosaltres servir vol dir no oblidar, evidentment, el món rural. Per tant, centrant-nos amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, aquest comptarà amb 999 milions d'euros, pràcticament 1.000 milions, per a aquest 2026, un increment del 21 per cent respecte al 2023 i més d'un 60 per cent respecte al 2015, tal com ha apuntat el conseller en la seva explicació.

Aquest augment consolida els sectors agroalimentari, forestal i de la pesca com una prioritat estratègica de país. No és un ajust tècnic, és una aposta política clara, perquè si el món rural va bé, el país anirà bé. I aquesta aposta es veu reflectida en l'estructura interna del departament. Amb les diapositives que ens han anat passant, ho veiem clarament: la secretaria general creix un 11,39 per cent, la Direcció General de Desenvolupament Rural, un 10,02, la d'Agricultura i Ramaderia ho fa en un 21,67, la de Regadius i Espais Agraris incrementa un 20,59, la Direcció General de Política

Marítima i Pesca experimenta un augment del 111 per cent. Importantíssim. La Direcció General d'Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia, Crèdits, un 51,96, i la Direcció General de Boscos i Gestió del Medi, augmenta un 52,80 per cent. Aquestes no són variacions menors, són increments estructurals que demostren cap a on va el model i la visió del Govern.

I aquest model és concreta, ho hem pogut veure, en sis eixos prioritaris. Primer. Modernització i millora dels regadius, amb aquests 90 milions d'euros per modernitzar 4.500 hectàrees el 2026 per arribar fins als 230.000 el 2040. Ambicions o no? Jo crec que sí.

En un context de sequera estructural, perquè malauradament tornarà, cada hectàrea modernitzada és viabilitat econòmica, sobirania alimentària i fixació de renda agrària i, consegüentment, de població en aquest món rural que tant la necessitem, aquesta fixació.

Segon. Més seguretat davant riscos climàtics i sanitaris. Nou milions d'euros per reforçar la prevenció i la resposta davant crisis sanitàries animals i vegetals, com també s'ha comentat, per exemple el foc bacterià, i altres que poden arribar a causa de que no s'utilitzen ja molts fitosanitaris. La sanitat vegetal i la sanitat animal és competitivitat i confiança internacional davant dels mercats.

Tercer. Competitivitat i relleu generacional. Reforçant recursos per a la modernització de les explotacions. Assegurances agràries, 30 milions d'euros per consolidar l'augment que ja es va fer en aquest 2025. Ajuts i acompanyament als joves. Sense relleu, ho tenim clar i ho compartim tots plegats, que no hi ha futur. Setanta milions per al contracte global d'explotació per impulsar inversions, fomentar el rejuveniment del sector. S'ha parlat del Fons Agrari i del Fons de Transició Nuclear, que poden complementar en alguns territoris aquestes ajudes. Treballar sobretot, també, per la nova PAC. Hem d'intentar aconseguir els mateixos recursos que en el període anterior.

Quart. Defensa del sector pesquer. Aquest increment comentat del 111 per cent de la Direcció General de Pesca no és una casualitat, és el reconeixement d'un sector que viu moments de gran incertesa normativa i econòmica i que necessita suport ferm. Es destinen 10 milions d'euros entre els ajuts per la paralització de la flota

pesquera i els destinats a la implantació de portes voladores. I amb aquestes mesures es reforça la defensa del sector davant reformes europees que poden posar en risc la seva viabilitat. Destacar, també s'ha comentat, la feina d'ICATMAR, un organisme essencial. Donar-los les gràcies, ho hauríem de fer entre tots, pels objectius aconseguits.

Cinquè: més gestió forestal i control cinegètic: 22 milions d'euros per millorar la gestió de la superfície forestal. Gestionar boscos és prevenir incendis, és protegir persones, és generar economia verda. La bioeconomia circular és el futur i treballar per l'aprofitament de la biomassa i la valorització de la fusta per la construcció és un dels eixos, una de les prioritats, també, en aquesta direcció general. Per al control cinegètic: 2,2 milions per fomentar les captures de senglar i s'incorporen trenta persones per reforçar el control de la fauna cinegètica.

I sisè: la innovació, identitat i la gastronomia catalana. Aquí hi ha una de les claus del futur: innovar per competir millor i projectar el valor dels nostres productes al món. La marca catalana ha de ser una de les prioritats i la llei de l'alimentació que ens hi hem de posar tots plegats a treballar en breu, ha d'aconseguir aquestes fites.

També un especial èmfasi en la recerca. El pressupost de les entitats del sector públic que és vinculat al departament augmenta un 16,8 respecte al 2023, i dins d'aquest increment destaca especialment l'IRTA, el CReSA i Prodeca. Està clar que sense recerca no hi ha transformació ni resiliència possible.

També s'incrementen recursos per al Centre de la Propietat Forestal i per al Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya, reforçant el coneixement aplicat al territori, com també –molt important– recursos per a l'estratègia de biogàs, amb 25 milions per gestionar les dejeccions i valoritzar-les. Hem de saber fer, i ja s'està fent d'un problema una oportunitat, mentre a la vegada complim amb la reducció d'emissions que ens marquen els pressupostos de carboni.

I amb aquesta estratègia de biogàs desenvolupada podem assolir el 22 per cent de reduccions que es van aprovar per a l'agricultura i així poder seguir creixent. Quedant clar que a partir de tenir un problema la gent sap discórrer, discorre, pensa i sap trobar solucions. Això és política útil i això és construir.

I parlant de construir, vull explicar una reflexió que vaig compartir fa poc en un article que titulava «La política ha de construir, no pas cremar-ho tot.» Vivim temps en què és fàcil instal·lar-se en la desqualificació permanent, en el titular fàcil i el soroll. Però la ciutadania no espera soroll, espera solucions. I no espera confrontacions estèrils, sinó que espera responsabilitat. I aquests pressupostos són precisament un exercici de responsabilitat. Creiem que en el debat i el diàleg i en les millores que es puguin aportar durant la tramitació, podem fer créixer Catalunya entre tots. La ciutadania ens ho agrairà i especialment ens ho agrairà la pagesia, la ramaderia i la pesca.

Aportin més optimisme, si us plau, perquè hi ha molt talent, moltes ganes de treballar a Catalunya per fer d'aquest

Fitxer 9

sector agroalimentari, el que sigui el més potent d'Europa, tal com ha dit el conseller, i crec que això ens agrairia el sector, no? Implicar-los en sentir-se més estima, perquè la tenen realment pel seu sector.

La política té mecanismes d'avaluació: són les urnes. El debat, necessari, sí. La crítica, imprescindible, també. Però una cosa és fiscalitzar i una altra és intoxicar o fer una tempesta contínuament de tot.

Una cosa és discrepar, però s'ha d'aportar algunes de les bondats, i crec que a pocs els hi he sentit alguna de les bondats que tenen aquests pressupostos, que en tenen moltes, i el sector agrairia aquest bri d'esperança i optimisme. I, entre tots, crec que hauríem de llançar aquest missatge a l'opinió pública.

En moments de dificultat climàtica, de pressió internacional sobre els mercats agroalimentaris, de tensions geopolítiques que afecten preus i exportacions, el que necessita el sector és aquesta estabilitat i direcció clara.

La pagesia, la ramaderia, la pesca i el sector forestal no demanen titulars, sinó que demanen regles clares, inversions sostingudes i confiança internacional. Perquè hem de pensar una mica que darrere de cada explotació hi ha una família, darrere de cada jove que s'incorpora al sector hi ha un poble que no es buida. De cada

hectàrea gestionada hi ha menys risc d'incendi, i de cada projecte de recerca hi ha una oportunitat de lideratge.

I això ha d'anar de política, de construir, de sumar esforços, d'aportar prosperitat i estabilitat i oportunitats, i, com a servidors públics, volem servir de veritat. Creiem fermament que el millor que podem fer és donar a la ciutadania l'oportunitat de tenir els millors pressupostos de la història de Catalunya.

I segurament aquests pressupostos no són perfectes. Segurament cap pressupost ho és, però tenen una virtut essencial, tenen direcció, i la direcció és clara. Transformació, resiliència i equilibri territorial escoltant les necessitats del territori.

Respecte al que s'ha apuntat per algun grup, desburocratització, saben perfectament que és un compromís d'aquest Govern i d'aquest departament, especialment. Ho he escoltat ara amb aquesta explicació del conseller.

Acabo, president. Destacar que la llei de mesures, el DARPA és el que ha presentat més punts per reduir o eliminar algunes de les taxes. Creiem que és el departament més implicat amb desburocratitzar, i això és positiu.

Llancem un missatge d'optimisme. Si el món rural va bé, Catalunya anirà bé.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara començaríem un altre segon torn. Tindrà la paraula el senyor conseller per trenta minuts.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé, president. Si no els fa res, sí que la secretària general farà un aclariment també quan jo acabi la intervenció. Intentaré no esgotar el temps, i respondre el que hem dit.

En primer lloc, una salutació a tots els diputats que s'han incorporat, als que es desincorporen. Gràcies també. Tranquil·la. Un agraïment. Sé que és complicat també aquests dies amb totes les comissions, eh?

En primer lloc, un agraïment a totes... Ens hem apuntat l'equip totes les reflexions que s'han fet aquí. Un agraïment al to i als dubtes, propostes i reflexions que han fet. Cinc elements que serien una mica el missatge més general que voldríem fer arribar a vostès i al conjunt de la ciutadania.

I ho repeteixo, Catalunya necessita pressupostos per al 2026. Catalunya no pot prescindir de 9.000 milions d'euros per fer polítiques públiques en uns moments especialment complexos en el món, i, evidentment, al nostre país. I no cal anar a cada racó de territori, a cada sector de la nostra societat.

El sector agroalimentari de Catalunya, els nostres agricultors, ramaders, pescadors, no poden prescindir d'aquests 1.000 milions d'euros. Tant de bo fóssim més, segur. No podem prescindir d'aquests 1.000 milions d'euros.

No pel conseller, no pel nostre equip, no per vostès. Hi ha molts projectes esperant. Projectes d'agricultors, de ramaders, de pescadors, de propietaris forestals, d'industrials del sector de l'alimentació, del territori, del sector públic, esperant, reclamant, reivindicant, proposant i esperant que responguem.

Vostès ho saben. Gairebé tots han tingut responsabilitats de govern. Costa posar la maquinària de l'Administració en marxa. Si us plau, en allò que puguem, intentem que no vagi més lenta del compte.

Vostès, tots m'han dit que s'ha d'avançar en la simplificació. Tenen raó. S'ha d'avançar molt més amb la simplificació. Sense pressupostos, tots els tràmits de despesa tenen un tràmit més llarg del que el tenen si no tenim pressupostos.

Per tant, necessitem que la maquinària de les administracions públiques no sigui un problema, sinó que sigui una solució, i que vagi acompanyat, encara que sigui, a vegades, amb retard, però que intentem que aquest retard sigui el mínim possible en un món que es mou més ràpid que mai, i en un sector que té més dificultats que mai.

I en un any, no cal que els hi digui les dificultats del sector, per tot lo que hem dit, però també de les dificultats dels tècnics del Departament d'Agricultura, de les oficines comarcals, dels professionals, de lluitar contra tot el que hem hagut de lluitar,

amb un pressupost prorrogat del 2023, i amb molts menys diners i amb una llei de mesures que haguéssim volgut que també fos la que ara presentem.

I, per tant, tenen raó, tant de bo poguéssim tenir més diners. Tenen raó, tant de bo s'impliquessin més, però amb les circumstàncies actuals i els ingressos actuals, aquest és el millor pressupost. I, a més a més, tenim més diners, molts més diners dels que teníem el 2023. Això no ho pot negar ningú.

Fins i tot tenint en compte la inflació. Evidentment que la inflació afecta, però per sort tenim una inflació i uns costos controlats. És un bon moment per als nostres agricultors i els ramaders. Amb dificultats a part, que n'hi ha i moltes, però, si us plau, parlem amb propietat.

Les dades, la renda agrària, que jo crec que és el millor indicador de a veure si la gent s'està guanyant la vida o no, llavors podríem desagregar què està passant amb els petits agricultors, perquè segur, eh?, que les mitjanes, a vegades, són enganyoses, segur, en general, escolta, tal i com... Tenint en compte tot lo que està passant a Europa, a França, a Alemanya..., tots sabem què està passant a Europa, què està passant al món, doncs, home, tenim també oportunitats si fem les coses bé. Hi han dades que conviden a l'optimisme.

Per tant, missatge: el Govern compleix i complirà els acords, i, per tant, hem de veure a veure com som capaços de trobar. Com deia la diputada dels comuns, estem aquí per fer política útil, estem aquí per apuntar solucions, estem aquí per ser valents, vostès i nosaltres i tots els que estan aquí.

Home, jo crec que estem condemnats a trobar un camí que faci transitable, doncs, que aquests acords es compleixin, però sobretot que hi hagi pressupost, perquè hi ha més diners, sobretot, per respondre al que ens diu la ciutadania i al que ens diu el sector, amb ambició de país i també amb generositat de tots plegats.

Jo crec que aquí el que els parla, jo vaig votar un acord, jo vaig votar uns pressupostos des de l'oposició, quan no estava al Govern, per intentar també amb aquesta mateixa lògica, que el país necessitava pressupostos.

Les coses han canviat molt. Jo crec que ha fet una reflexió de fons la diputada dels Comuns, de molt de fons, que ens l'hauríem de repetir tots plegats. I totes les posicions són legítimes, eh? Només faltaria. I la crítica és molt necessària.

Però alerta a segons quins discursos de que tot és un... No dic que s'hagi fet aquí, eh? Jo crec que vostès han fet un discurs bastant equilibrat. Però alerta a negar el canvi climàtic; alerta a negar sequeres; alerta a negar, dir que tot és un desastre; alerta a dir que no es fa res, perquè si no es fa res, i tot és un desastre i l'Administració no funciona, doncs... O fins i tot alerta a qüestionar els processos electorals que, escolti, escullen els representants.

Per tant, hem d'escoltar tothom, hem de fer les coses el millor possible. La política s'ha de reinventar cada dia, ha de millorar. Però hem de... Tenim un sistema institucional que cal millorar i tirar endavant, com la millora del finançament. Clar que ens calen més diners, per això s'havia de proposar una millora del finançament que també ens porta més diners.

Alguns voldrien més? Home, sí, clar, tots, però qualsevol que fa primer d'Economia li diuen: «Els diners són limitats», i, per tant, la gran virtut és fer el millor possible amb uns recursos que són limitats. I, per tant, això és el que hem de fer, i possibilistes, com ha dit la diputada d'Esquerra.

Mireu, jo, des del departament, parlo en nom dels companys també. Segur que tots, vostès també, jo em sento, ens sentim, i vostès suposo que també, servidors dels agricultors, ramaders, pescadors del món rural, com els deia, de les administracions públiques que també en depenen, en defensa i lluita per tirar endavant una situació, com els hi deia, molt complexa.

A nosaltres ens toca portar certes davant d'un món incert, estabilitat i confiança, d'anar als llocs, de donar la cara. Ja poden imaginar-se que hi ha dies, doncs, que donar la cara ha sigut molt complicat. Doncs donar la cara, intentar aportar solucions a aquesta situació que estem vivint.

Ho vam fer amb la pesca i la gestió forestal. No ho he dit, vam crear un impost que està incorporat ja al pressupost. 10 milions d'euros per a gestió forestal, 10 milions d'euros per pesca que venen de l'impost dels pals elèctrics. Per tant, també hem buscat fórmules perquè hi hagués més diners.

Fons de contingència. M'ha demanat, crec que m'ho ha demanat la diputada Abella, de Junts, m'ha dit: «Quants diners s'han destinat dels fons de contingència que estan al Departament d'Economia al 2025?», 6 milions d'euros, 2026. Que diu: «Hi ha més diners que la mitjana del pressupost global?», sí, perquè ja el 2026 ja hem disposat de 15 milions d'euros al 2026, i en necessitem més. Per tant, diners, quants n'hi haurà? Tots els que necessitem, d'acord? Per tant... I si creuen que es necessiten per alguna adversitat, ho diuen.

Per tant, el pressupost del Departament d'Agricultura serà més gran, aquest vint-i-dos per cent serà major que la mitjana del departament? És que ja ho és, perquè només comptant aquests diners, com els hi he dit, i els diners que venen del Departament d'Empresa que no estan aquí, ja són més grans.

Canal d'Urgell, regadius. Escolti, jo vaig presentar una proposta de 1.000 milions d'euros. Jo... L'equip vam pactar amb el Govern de l'Estat i la Generalitat i els regants una proposta de 1.000 milions d'euros per fer la modernització Canal d'Urgell, però ja arriba un moment que la reflexió interna sobre les condicions, sobre com ho havien de fer, ho havien de fer ells.

Llavors, tal com ho havíem plantejat, evidentment, es va aturar. I, llavors, ara estem parlant també les diferents col·lectivitats. Algunes volen modernitzar. Algunes col·lectivitats del Canal d'Urgell volen modernitzar. Ho estan parlant. Per tant, ens diran a veure com ho podem fer.

Aquests 1.000 milions no estan en aquest pressupost, però s'haguessin fet igualment. Anirien, veuríem, llavors, com ho incorporaven, perquè aquí hi havia SEIASA, hi havia aportació de l'Estat, i hi havia, a més a més, un conveni amb l'Estat. Per tant, aquí hi ha projectes que es vagin materialitzant, sobretot aquests que són tan importants, doncs, s'hauran d'afegir aquests diners. Quants n'afegirem al Canal d'Urgell? En funció de la demanda on hi hagi adhesions suficients, doncs, ho tirarem endavant en els sectors que ho diguin.

I el reg de Tremp, una inversió total de 98 milions d'euros, 10 per al 2026, eh? No sé si li responc a lo que em preguntava. I executat, m'has dit? 15 executat de l'any passat, que no sé si... D'acord.

I burocràcia, la diputada de Junts. Tots ho han dit. Tenen raó. Hem fet ja alguns acords de simplificació administrativa i n'anirem fent més. I aquí, a les organitzacions agràries, els hi diem que posin propostes sobre la taula, els hi diem a vostès, ho diem a les oficines comarcals, i tothom, amb aquells elements que treballa el dia a dia, demanem, doncs, escolti, posin, anem fent millores tecnològiques que ens permetin eliminar tràmits o simplificar-ne, o modificacions normatives que ens permetin, doncs, fer-ho, no?

Però això és un camí de no retorn, i s'ha d'anar fent pluja fina. No ho arreglarem tot en dos dies. I si creuen que podem fer una llei òmnibus de simplificació del sector, doncs, valorem-ho. Segurament, d'acord?

Esquerra Republicana, la diputada Vergés. Escolti, ja ho he dit, eh? Ha dit: «Volem pressupostos», m'he apuntat això. «Volem pressupostos.» Volem pressupostos també. Li he contestat ja també la nostra opinió. Jo crec que estem tots obligats a parlar, tirar endavant i explorar, doncs, les possibilitats que hi hagi un acord, perquè jo crec que, al final, ens perjudica. El conjunt del país és el que surt perjudicat, i, per tant, anem a veure. Espero que en els propers dies, doncs, puguem acostar posicions.

Diputada del PP, senyora Eva Garcia. Bé, jo crec que fa trampa quan diu: «Política lingüística creix més que...». Bé, clar, però hi ha conselleries, hi ha departaments que són de nova creació. Per tant, no em pot comparar departaments com Esports, departaments de nova creació que creixen molt, perquè comencen de zero, o que tenen uns imports molt petits, i, per tant, em diu que el percentatge és molt gran, no?

De la PPA, ja ho he dit. M'ha dit: «PPA, 9 milions d'euros.» Potser no m'he explicat bé. Jo he dit: «Sanitat, tot el capítol de sanitat animal i vegetal es multiplica per dos el pressupost. Tot el servei de salut animal i vegetal, multipliquem per dos.»

És un moment... que vol dir això, des de tot lo que..., per fer vigilància passiva, activa, per prevenció, per resposta. I en PPA, molts més diners que 9 milions d'euros. Només amb els tancaments... Vull dir, ja li farem també, si vol, el recull, perquè ara estem fent tancaments nous per valor de molts milions d'euros també. Només amb tancaments comptem que portem uns 15 milions d'euros d'infraestructura. Tancament de la PPA, eh? D'acord.

Lo de la Direcció General creada nova, no sé quina és,

Fitxer 10

si llavors ho pot aclarir, o ho aclarim després. I lo dels caçadors, que ho ha tornat a treure, ja sap la nostra... Escolti, nosaltres gràcies als caçadors hem pogut fer un recompte setmanal com ens van demanar, fem un recompte setmanal dels senglars caçats a fora dels 20 quilòmetres i estem en aquests 13.600 i pico –que ara ja deuen ser més, perquè avui estem a dilluns, demà– i demà, cada dimarts fem recompte setmanal. Per tant, bàsicament aquests són, el noranta-cinc per cent són els caçadors i per tant, escolti, un treball de reconeixement dels caçadors, d'actualitzar també la normativa, l'única comunitat autònoma que no tenim llei de caça, per tant, aquí anem a veure, a veure com ho fem, però també de posar en valor i sobretot, de la necessitat de fer un control cinegètic a Catalunya.

El diputat de VOX, això de la pesca ja ho ha dit, s'ha queixat de la pesca, de Brussel·les... Escolti, a Brussel·les s'hi ha de ser, s'hi ha de ser de manera permanent perquè allà hi ha molts interessos creuats i molts països, i per tant, Catalunya també hi ha de ser, a Brussel·les, i això és el que fem, sense cap complex, per defensar els nostres interessos allà. I ho farem ara, aquests tres dies, aquesta setmana, i ho hem fet durant tot el 2025 i ho seguirem fent, i els ho demano també a vostès que també aportin en aquest sentit, doncs també, perquè a Catalunya som el sis per cent de la població europea i per tant tenim també el pes que tenim i ens hem d'organitzar bé.

Ha parlat d'investigació. Escolti, nosaltres, ho he dit molt ràpid. El centre de recerca més gran de Catalunya és l'IRTA. Per tant, el centre de recerca més gran de Catalunya és un relacionat amb l'alimentació i, per tant, escolti, tenim el Centre Tecnològic Forestal, tenim l'IRTA, tenim el centre Beta, que també fem aportació. Tenim Agrotecnio, i tenim altres centres de recerca no adscrits al Departament que també fan una feina en temes relacionats amb salut animal o altres temes que també són molt importants. Potser a vegades no per dir o menys, o sigui, sense conèixer, sense generar coneixement, innovació i recerca no ens en sortirem. I per tant, jo això

sempre ho dic, el món ha canviat, la tecnologia ha canviat i per tant, no podem continuar cultivant.

Deia el diputat de la CUP, escolti, és que tenim pocs o tenim molts, molts pagesos avui dia? És que el model d'explotació d'avui dia no té res a veure, no pot tenir res a veure amb el que hi era, i una cosa és un model d'explotació al Pirineu i una altra cosa és a la plana, i una altra cosa és el regadiu; una màquina o un tractor avui dia no fa les hectàrees que feia fa 20 anys. Un robot munyidor de llet no és rentable si no té un mínim d'explotació. Per tant, escolti, el model d'explotacions agràries i ramaderes de Catalunya, del món, d'Europa, ha canviat, perquè les tecnologies et permeten fer unes coses i per tant, el que hem d'anar a veure és que la gent es guanyi la vida. Quina és la dimensió òptima, quina és la tecnologia òptima, quina és l'agrupació de productors òptima, i hi ha solucions, i a cada lloc el que hem de fer és donar les eines perquè la gent... També dir-ho, «escolti, si segueix així no es guanyarà la vida, però si ho fa d'aquesta altra manera...». Això no vol dir que un pugui tenir un ramat petit en una casa rural, amb un restaurant i amb un no sé què, i es pot guanyar la vida. Ara, no vulguem dir, perquè les mides de les explotacions són més petites avui dia, que la gent està plegant i se'n va cap a casa, perquè la producció agrària, ho repeteixo, la producció agrària ramadera amb valor econòmic, traient la inflació, rècords històrics. Cada any fem rècord històrics, no d'exportació, abans he dit renda agrària, d'exportacions, però també de producció total. I jo tinc la confiança que això és un model..., si hagués de recomanar a algú que invertís els seus estalvis, diria que ho fes en el sector agroalimentari, perquè això anirà amunt. El que hem de fer-ho és també just a tota la cadena de valor just, i que el petit no sigui el gran sacrificat.

I la diputada dels Comuns, encara que li hagin canviat el color del cronòmetre, jo crec que només..., jo crec que se li ha de donar, en nom del Govern, donar-li les gràcies perquè lo fàcil hagués sigut quedar..., amb moltes posicions, en molts temes ideològics pensem diferent, i vostè, escolti, sí, s'ha de ser valent, s'ha de ser valent, i el Govern també intentarà ser valent amb tot allò que puguem, precisament per moure les posicions per intentar que això vagi endavant, que el país vagi endavant. I repeteixo, ja ho vam fer quan estàvem a l'oposició, i que tothom miri la seva posició quan està al Govern i quan s'està a l'oposició. Jo crec, i sense retreure res a ningú,

però dic escolti, la posició fàcil és que tots ens quedem en les nostres posicions. Llavors, gràcies. I és veritat, hi ha temes que nosaltres no els haguéssim posat i que vostès ens han fet moure. I parlava de la política útil, que és una paraula que a mi també m'agrada molt, i no m'allargo més amb el que ha dit abans de posar les persones al centre, sí, posar les persones al centre, el territori al centre, els agricultors al centre. Tots parlem dels agricultors. Bé, doncs, sortim..., tenim aquí les organitzacions, preguntem-los aviam què necessiten, preguntem, i faran una llista més llarga que el pressupost que tenim. Doncs bé, aviam per on podem començar. I ha parlat de gestió forestal, de fauna, totalment d'acord.

El diputat de la CUP, molt ràpid, perquè jo crec que ja l'he contestat. Diu que no parlem de sobirania alimentària; parlem indistintament. Hem de tenir sobirania alimentària, parlem de suficiència, però jo crec que seria un paral·lelisme. També parlem de sobirania. Ha parlat dels controls d'entrada de producte. Estem a Brussel·les, també ho direm, i ho he dit, ho hem dit mil vegades, si es fan acords comercials, sempre ha de ser garantint el compliment de les mateixes mesures i controls que tenim que tenim aquí. Ha parlat de la simplificació, totalment d'acord. I llavors el tema de la pèrdua dels agricultors.

I acabo, si els sembla, perquè ha de fer unes declaracions també la secretària general. Diputat Ezquerra, també estem d'acord amb el que ha dit i ha parlat, evidentment, ha fet un repàs de tot el que ens hi juguem en recerca, amb infraestructures, amb talent, amb món rural, amb escoltar, i al final aquest pressupost no surt..., podem dir el que vulguem, però no surt d'aquest Govern. Aquest pressupost surt de les demandes de propostes, consensos, d'entitats, associacions, territoris i també, hi una part, i assumim també, i això assumim una part molt important dels compromisos que venen de l'època d'Esquerra Republicana. Jo algun dia que parlo amb els exconsellers de les èpoques de Convergència i Unió, també hi ha molts projectes que també ja es parlaven al seu dia, com també de la gestió de les emergències sanitàries, que n'hi ha hagut també d'igual o més greus de les que estem tenint ara, amb sacrifici d'animals i també, i amb unes eines segurament, ja en aquell moment vam posar les bases també del que estem fent ara amb salut animal, perquè m'ho han explicat, també, i el que cal és també aprendre d'aquesta situació també per anar endavant.

Bé, res més. Secretària, si vols, que volies afegir...

La Secretària General d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Cristina Massot Berna)

Sí. Bona tarda, gràcies, conseller. No, només un parell d'aclariments. Bé, començant pel comentari que ha fet la portaveu del Partit Popular amb relació a la nova direcció. Aclarir que és una direcció que ja la vam posar en marxa al principi d'entrar a l'equip, la Direcció General de Regadius i Espais Agraris, crec que va ser..., no sé si està malament que ho digui jo, crec que és una decisió que després d'un any i mig jo crec que entenem com a totalment encertada. Recordem també que vam desfer una secretaria, vam renunciar a tenir una secretaria per tenir una Direcció General de Regadius i una Direcció General de Desenvolupament Rural, doncs responenent a la necessitat de tenir un lideratge polític per temes tan prioritaris com era el tema dels regadius i com era tot el tema dels espais agraris. El sector en totes les taules de diàleg ens ha expressat la seva preocupació per la protecció del sòl agrari i també per poder modernitzar i accelerar tot el que és la instal·lació de reg arreu de Catalunya. I crec que un any i mig després, el ritme de desencallament de certs projectes que ja he anomenat el conseller jo crec que és evident, i amb el pla que hem plantejat a 15 anys, doncs jo crec que és absolutament necessari tenir una persona que lidera aquests projectes i que s'assegura i garanteix que tots aquells objectius que ens hem marcat, doncs, es compleixen, així mateix amb espais agraris que també hem començat a treballar de manera intensa. Doncs aclarir que aquesta direcció ja existeix i que no es crearà amb el nou pressupost. El que és cert és que com que no existia amb el pressupost 23, doncs ara ja constarà en aquest compte.

I d'altra banda, també alguns de vostès s'han referit al tema del subsidi, que el sector no vol subsidis i que no vol viure d'ajuts. Totalment d'acord. Nosaltres ens sentim molt sovint en totes aquestes taules de diàleg que ja hem anomenat, començant per la Taula Agrària, que és on decidim tot allò que fem, i crec que cal remarcar una sèrie de temes que ja ha anomenat el conseller per endreçar-ho, no? Crec que és una estratègia que estem seguint el tema de consolidar certes parts de certs fons en el nostre pressupost, això ens garanteix la disponibilitat de certs imports i podem fer una planificació a llarg termini, i així ho estem fent amb la Taula Agrària, amb el Fons

Agrari i tots aquests diners jo crec que aquí hi ha els representants que ho saben perfectament, va anar augmentant la intensitat dels ajuts que tenim per inversions que si bé són ajuts, són per inversions, tot el contracte global d'explotació veurà augmentat les seves línies d'inversió, però també invertirem en altres tipus d'inversió gràcies a la disponibilitat d'aquests fons, i crec que això s'ha de remarcar, ja ho ha anomenat també el conseller, els 10 milions extres que tenim, tant per a pesca com per a boscos, i també aniran a executar mesures estructurals i no només amb mesures de subsidi o de poder ajudar, que també, també el Fons Agrari, doncs ens ajudarà a donar suport en moments d'adversitats climàtiques i crec que això també és de remarcar.

I un últim punt que crec que hem de remarcar, que és l'aposta clara del Departament per les línies d'ICF. Cal agrair la predisposició de l'ICF a tirar endavant amb nosaltres una sèrie de línies, i voldria recordar tant la liquiditat que així que puguem, tornarem a tirar endavant perquè moltíssims agricultors i ramaders han fet ús d'aquesta línia, no només per tenir liquiditat, sinó que en gran part també l'hem fet servir per a inversions. Però també recordar l'Agroclima que l'ICF destinarà 115 milions, dels quals nosaltres, com a Departament, destinarem 13,7 milions. Sí que és cert que no és per a l'any 26, però sí que ja estan previstos per a l'any 27 amb bonificació d'interessos i, a més a més, amb millors condicions per als joves, que crec que també això reflecteix la nostra aposta per ajudar els joves a instal·lar-se.

I acabo també amb la línia que estem treballant amb ICF i que en principi hem de tancar ben aviat, que és l'agroindústria, que va absolutament destinada a inversions d'indústria participades pel sector primari català, i aquí destinarem 50 milions, dels quals 9,4 del Departament a bonificació d'interessos, un d'ells, un d'aquests milions previstos per a l'any 26. Més que res remarcar aquesta voluntat de posar part del nostre pressupost en projectes estructurals i d'inversió, més enllà de poder donar suport econòmic en determinades situacions del sector agrari.

I aquí acabaria.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller, també secretària.

Ara començarem el segon torn per la meitat del temps, per cinc minuts. La senyora Jeannine Abella, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula, cinc minuts.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, president. Bé, si l'optimisme del portaveu del PSC fos proporcional a l'ambició que hauria de tenir aquest Govern, segurament els pressupostos d'Agricultura haguessin estat més generosos i fins i tot els podríem arribar a votar per unanimitat. Llàstima que no es vegi reflectit als comptes, aquesta bona intenció

I miri, conseller, el discurs el compartim i la diagnosi també. El seu problema en diferents ocasions, i avui també, és que vostè diu una cosa, però els números en diuen una altra i, per tant, això no encaixa.

També ha dit que els recursos són limitats per una banda. Llavors, jo li dic, el fons de contingència, tot i ser del Departament d'Economia, també s'acaba, i vostè ha dit «tants com calgui, en tindrem». Bé, jo només un exemple, ja cal que surti bé la gestió de la pesta porcina africana, perquè si no, amb tot el fons de contingència del Departament d'Economia no en tindran prou el d'Agricultura. També m'ha sorprès que avui ens estengui la mà amb una llei de simplificació administrativa, perquè justament nosaltres, que vam ser els proposants del monogràfic d'Agricultura, l'únic punt que no vam aconseguir aprovar va ser aquest, i perquè el PSC hi va votar en contra, però no n'hi va haver prou, això que el primer debat de política general ho vam tornar a proposar i vostè mateix hi va votar en contra. Per tant, si ara han canviat d'opinió, posem-nos a treballar perquè nosaltres fa més de dos anys que defensem aquesta llei.

En un altre ordre de coses i més concretes, tenen prevista alguna partida per fer front a l'impacte negatiu que pugui tenir la hipotètica entrada del Mercosur? També voldríem saber si han reservat alguna partida per un pla de contingència del coipú a Girona, ja que ens consta que fa temps que no s'hi està actuant; també una partida per frenar l'expansió del foc bacterià, nosaltres vam presentar una proposta que encara no s'ha vist a debat; el finançament de les xarxes antipendra, també molt important. I un altre punt, que avui hem parlat poc de cooperatives. Voldríem saber quant i quan pel 2026 hi haurà l'impuls al cooperativisme.

També arran del decret que vam convalidar ara recentment aquí al Parlament, aquest augmentava, entre altres, l'import de les indemnitzacions per atacs de la fauna salvatge, com ho han previst en aquest pressupost i quant increment hi ha per a aquesta partida? I a banda, també durant el 2025 vam tenir una notícia, i és que el llop va passar a ser d'espècie extinta a espècie reproductora, i això vol dir que probablement hi haurà més atacs, més enllà..., el dimecres passat en vam tenir un exemple, i pregunto si també ho han tingut en compte i han augmentat aquesta bossa de diners per evitar que, una vegada més, la gestió de la fauna salvatge i la fauna protegida no vagi a les costelles dels nostres ramaders.

I acabo, la crítica per la crítica, no

Fitxer 11

per res. Nosaltres ens considerem, i així ho exercim, una oposició constructiva. Som l'alternativa, i com a tal tenim un projecte per a agricultura, ramaderia, pesca i alimentació, que es veurà reflectit a través de les esmenes a l'articulat, en cas de que l'esmena a la totalitat no prosperi. I això ho fem perquè creiem en el primer sector, però també creiem que les coses es poden fer molt millor del que s'estan fent ara.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. La senyora Bergés tindrà la paraula.

Montse Bergés i Saura

Sí, gràcies, molt breument. Conseller, vostè diu que van votar uns pressupostos des de l'oposició; nosaltres tenim un acord d'investidura i, per tant, si es compleix, també hi entrarem. Un acord que s'ha de complir. No n'hi ha prou amb paraules. Ho han repetit moltes vegades, vostè mateix, el molt honorable president de la Generalitat ho ha repetit, que es compliran, però el que necessitem són fets i garanties de que es complirà i no només paraules.

Per tant, li demanem que no ens passin la pressió nosaltres. Esquerra Republicana compleix els acords. Com li he dit, som coherents i previsibles; no és cap sorpresa que estiguem dient això avui. I són vostès els que tenen la responsabilitat per fer complir els acords d'investidura i qui han de pressionar el PSOE per poder negociar els pressupostos. Per tant, repeteixo el que he dit de l'art de la política, que és entendre's, acordar i complir. I la credibilitat de la política també s'exerceix complint els acords.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora García tindrà la paraula.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, diu vostè que Catalunya necessita pressupostos. Evidentment, però el que no poden fer vostès és traslladar als grups de l'oposició aquesta responsabilitat, aquesta incapacitat de vostès d'aprovar-los. Perquè vostès han escollit parella de ball; vostès han escollit els Comuns, que avui ha sigut el seu referent, diguem-ne, polític i intel·lectual, la senyora diputada dels Comuns. I han escollit també Esquerra Republicana com a parella de ball. Doncs, escolti'm, surtin i ballin. Perquè la resta de l'oposició no som corresponsables, repeteixo, de la seva incapacitat.

I em diu que faig trampa. No, no, no, jo no faig trampa. Escolti'm, són les dades oficials de la Generalitat. Diuen que política lingüística creix un quaranta-tres per cent i acció exterior un cinquanta-quatre per cent. Jo no he parlat d'esports. Vostè m'ha dit no sé què d'esports; jo no he parlat d'esports, en absolut. He parlat de política lingüística, que creix un quaranta-tres per cent, i d'acció exterior, que creix un cinquanta-quatre per cent, mentre agricultura, ramaderia, pesca i alimentació creix..., no arriben ni al vint per cent, i amb relació a l'any passat, un onze per cent.

Per tant, diguem les coses clares i diguem les coses pel seu nom. Nosaltres donarem major detall a la lectura d'aquest pressupost perquè hi han inversions que no hem

estat capaços de trobar i, per tant, en aquest sentit aniran les esmenes que nosaltres presentarem a l'articulat.

En qüestió..., amb relació al relleu generacional, desburocratització també, polítiques pendents..., que aquest pressupost està clar que no solventa. Vostè ha presumit també de que trauran fons de les nuclears. Ha presumit, probablement, per seduir l'esquerra una mica més. Però, gran error, senyor conseller; grandíssim error. Miri, energia nuclear barata, neta, estable i constant. Energia nuclear que ens fa viure, ens permet viure als catalans i a la indústria catalana. Per tant, la millor energia, que és la nuclear, doncs, escoltin, vostès en aquest pressupost encara la volen escanyar encara més.

I per acabar, diu vostè que he tornat a treure el tema dels caçadors. Evidentment, és que, clar..., és què diuen «els caçadors s'exclamen de que han d'extreure mostres dels senglars abatuts per la pesta porcina sense tenir formació, i és pitjor encara». Sembla ser que fins i tot han de guardar les mostres a la nevera de casa seva, al costat dels cigrons o de les patates d'aquell dia. Per tant, una mica més de rigorositat, una mica més de serietat i una mica més de suport real també als caçadors. I diu vostè que sempre els trec; doncs sempre que tingui necessitat el sector dels caçadors, el Partit Popular traurem el tema.

Moltes gràcies. En aquest sentit, mantenim la nostra esmena a la totalitat i presentarem esmenes parcials a l'articulat.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Senyor Villafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, gràcies, president. Està clar que si ha de ser a Brussel·les, evidentment nosaltres no volem estar fora de Brussel·les, però evidentment ha de ser amb un règim d'estricta igualtat, sense cap tipus de desigualtat entre els diferents membres. És a dir, sense competència deslleial i que el nostre sector primari no sigui utilitzat com a moneda de canvi, com està succeint amb el tema a Mercosur, amb la comparativa amb Alemanya i Noruega.

I, sobretot, exigim que la política agrària comunitària compleixi el principi de preferència comunitària dels nostres productes davant aquests productes procedents de tercers països no comunitaris amb els quals moltes vegades no podem competir.

Ha parlat de que necessitem pressupostos. Està clar, però han set vostès els que han estat governant sense ells durant un llarg termini de temps, amb els problemes, la irresponsabilitat i la temeritat que això comporta. I ja que parlem de pressupostos, permeti'm que ha fet una reflexió dient que..., ha afirmat que aquests pressupostos més que mai són els pressupostos complexos pels grans canvis que s'anuncien, sobretot, per raons de política o de geopolítica.

Hem de dir que..., altres reflexions que vull destacar: mentre el camp s'asfixia, la hipertròfia administrativa del seu departament no deixa de créixer. Vostès mos venen l'eficàcia al separar les competències d'agricultura de l'acció climàtica. Però les dades, que són els que no perdonen, demostren que lo que s'ha fet és crear una Administració proporcionalment més cara, més pesada i més allunyada de la realitat productiva.

Se poden fixar amb la trampa dels números. El 2023, el programa de la Direcció d'Administració General comptava amb 2.606 llocs de treball, però resulta que per al 2026, després d'aquest aprimament que s'ha anunciat per la sortida de les àrees d'energia i clima, mos diuen que queden 2.191 llocs de treball. A simple vista, menys gent, però s'ha de veure lo que realment és el cost. La despesa mitjana per empleat ha passat de 45.100 euros el 2023 a 48.139 l'any 2026.

També hi ha una altra qüestió que hem de recalcar: és com s'explica vostè, com explica vostè a un ramader, el que li costa pagar la llum de la granja, què resulta, com li afecta, la paperassa de la seua conselleria, que ara ha pujat amb un 6,7 per cent més car per cada treballador.

I no es queda així. També volem recalcar que s'ha aprofitat la reestructuració per engreixar la cúpula. El 2023 aquest àmbit sectorial s'ha gestionat per sis unitats directives. Avui, el 2026 tenim sis alts càrrecs, incloent una nova Direcció General de Regadius i Espais Agraris, que abans no existia com a centre operador independent. Més despatxos, més cotxes oficials i més secretàries, mentre el sector

primari continua esperant ajuts directes que mai arriben o a vegades arriben amb la poca celeritat que es necessiten.

L'IRTA, l'Institut d'Investigació i Tecnologia Agroalimentària, ha passat de 785 llocs de treball el 2023 a 901 llocs de treball el 2025, un increment de 116 persones. La qüestió seria preguntar-se: per quina raó?

Senyor conseller, les dades són clares: la seva administració és menys eficient i més costosa. Ha creat una estructura on el cost per empleat puja un 6,7 per cent mentre explotacions tanquen. És per això que demanem menys alts càrrecs i més recolzament al nostre sector primari.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La senyora Núria Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Ara no li faré cas quan em digui que no em queda temps. Avisat està, eh? Saben vostès que nosaltres no compartim algunes de les qüestions que formen part de la política del departament. En els últims temps, per exemple, nosaltres no compartim el control cinegètic de la fauna cinegètica únicament i exclusivament a la caça, perquè pensem que aquest ha de ser un control científic que vagi acompanyat de la utilització d'altres eines, que permeti preservar la fauna, la biodiversitat, dels nostres ecosistemes.

Com tampoc no compartim algunes qüestions no menors, com pot ser molt destacadament el tema de Mercosur, que té impacte tant en seguretat alimentària com en sobirania alimentària i en d'altres dimensions associades al treball que va vinculat al sector primari.

Ara bé, jo deia anteriorment que cal posar en valor el fet de tenir un acord i, per tant, esperem que aquest sentit comú entorn de la utilitat de la política es pugui eixamplar els pròxims dies. Perquè, en qualsevol cas, el que indicaria clarament és que quan es treballa de forma positiva i constructiva amb un objectiu comú, doncs sempre que s'estigui disposat a sortir de la zona de confort per intentar superar les diferències,

doncs és possible l'entesa per poder construir, des de la pluralitat ideològica, la diversitat de veus, sense que això impliqui la renúncia a les pròpies posicions i propostes en les que es pot seguir treballant la resta del mandat, tant des del treball parlamentari com a la tasca que fem amb el sector i amb les diverses entitats.

Ara bé, també és cert que hi ha moltes coses en les que sí que tenim coincidència i, per tant, a l'hora de prendre una determinació com aquesta, s'ha fet una valoració conjunta dels elements amb els que tenim coincidència i d'aquells elements en els que, en canvi, puguem no tenir-la.

En qualsevol cas, per a nosaltres l'element central és el que dèiem anteriorment: poder donar resposta a les necessitats de la ciutadania i dels sectors productius del nostre país. I, per tant, poder contribuir a avançar cap a aquest nou sentit comú que permeti que els reptes principals que tenim com a país, aquest triple repte entorn de les desigualtats, però també entorn de la millora dels serveis públics, i finalment també, doncs, entorn de la defensa de la democràcia i del nostre avenç com a societat, doncs, pensem que aquest aquests pressupostos hi poden contribuir. I, per tant, des d'aquesta perspectiva, doncs, hem sostingut el nostre punt de vista.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Lozano. Com ha vist, no l'he tallat, eh?, esta vegada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Senyor Manel Ezquerria, té la paraula.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Bé, jo crec, creiem, que amb alguns matisos petits, petits matisos, coincidim tots plegats en moltes coses. S'ha apuntat des d'aquí, des de Junts, que compartim el diagnòstic i el que necessitem. Ho heu dit, o sigui que vol dir que també podeu ser una mica optimistes, perquè compartiu el diagnòstic. La diputada de Comuns ara ens aporta també la possibilitat de dir que apliquem el sentit comú, tot i que algunes coses potser no les compartim, però jo crec que ens ajunten moltes més coses que no les que ens separen. I potser estem davant d'un dels departaments en què aquest diagnòstic el tenim més complementat tots plegats

perquè veiem el que necessita el sector primari, amb diferents prismes, però en el més important, coincidim tots plegats.

Pel que fa als pressupostos, evidentment Catalunya necessita pressupostos i Catalunya no contempla un altre escenari. Això ens ho diu la ciutadania, ens ho diu la pagesia, ens ho diuen la ramaderia i els pescadors, ens ho diu tothom. Doncs, bé, evidentment que ara s'obre un període de tramitació on se poden aportar millores i esperem que segurament seran pel bé d'aquest sector.

Pel que fa a nosaltres, des del Parlament, s'ha apuntat a l'inici de la intervenció de Junts el tema d'instar el Govern d'Espanya a la millora de les pensions agràries. Compartim..., crec que un altre punt que ens trobem en aquest acord.

Esquerra ha parlat de pactar, de dialogar, que aquest és l'art de la política. Doncs, per descomptat, jo crec que també estem en aquesta línia, amb totes les coses que endeguem. Complir amb el tema de l'IRPF, doncs sí, però tal com també ha dit vostè, diputada Bergés, és un tema que els canvis estructurals no són d'avui per demà. Hi ha el compromís de seguir treballant en aquesta línia. O sigui, acabem concloent que realment ens uneixen més coses que les que ens separen.

Continuo aportant, intentant aportar, aquest bri d'esperança i d'optimisme, perquè creiem que una situació com l'actual, en què l'economia va bé, que la renda agrària ha augmentat, que les exportacions agroalimentàries estan de rècord, doncs aportem aquest optimisme. Que hi ha dificultats, segur, segur que hi ha dificultats, com al món i com a la vida mateixa contínuament. Però jo crec que estem en una línia, i no ara, pel Govern actual, sinó que portem dos, tres, quatre anys que el sector està amb un caràcter emprenedor. Hi ha més joves dels que a vegades sembla. Jo crec que s'està veient molt ímpetu amb la joventut, i aquí és on hem de treballar.

I com a servidors públics, jo faria aquesta crida, no? Estem en una comissió, la d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que penso que tot i les diferències ideològiques, ens uneix gairebé el diagnòstic i les mesures que necessita el sector per avançar. O sigui, continuem fent aquesta crida a l'optimisme pel bé de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara ja per acabar i per tancar, tindrà la paraula el conseller, per no més de deu minuts, i sense obrir torn. Senyor conseller, té la paraula. Quan vulga.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, president. Intentaré ser sintètic. En primer lloc, s'ha de ser agraït. A part d'agrair-los a vostès les intervencions, que ja ho he fet, posar-nos a disposició una vegada més. Saben que venim aquí les vegades que faci falta, amb els directors que facin falta, a explicar qualsevol dubte. Agrair també a l'equip, especialment ho voldria personificar, perquè avui s'ha dit aquí; un agraïment al director general de serveis, el Josep Antoni Lucas.

Tenim una execució pressupostària del 25 exemplar, no fàcil, amb tots els cofinançament europeus que tenim. Per tant, un agraïment a la gran feina feta, també a tot l'equip

Fitxer 12

i agrairia que ho fes extensiu de la Direcció General per també la preparació de tots els comptes i les anades i vingudes d'aquests anys.

I també una cosa no menor, que vostès ho han dit aquí, les eleccions, per l'exemplar organització de les eleccions agràries, sistema informàtic amb les *tablets*, els 430 punts de votació. No hi va haver ni una incidència en un procés de votació que no era fàcil, i les organitzacions que estan aquí ho saben.

Es van obrir totes les taules a l'hora que tocava. Hi va haver alguna petita incidència que es va resoldre de manera molt ràpida aquí també. Per tant, tota la Junta Electoral, que formen part les candidatures... I aquí s'ha dit, jo he dit donar l'enhorabona als que havien guanyat, però, evidentment, l'agraïment a totes les organitzacions participants.

Per tant, gràcies, perquè quan una cosa, quan hi ha incidències o quan una cosa falla, omple moltes línies, quan una cosa va bé, a vegades n'omple menys. Per tant, un agraïment a la teva professionalitat, director general, també, eh?

Vàries coses i aclareixo i si queda algun dubte, m'ho dieu, eh? Fons de contingència. Jo dic, escolti, fons de contingència, com saben, ens han dit que hi haurà diners de sobres perquè, entre d'altres coses, no l'hem esgotat mai. Per tant, n'hi haurà. I si cal fer, per pagar el que calgui pagar, eh?, que decidim entre tots que s'ha de pagar.

I perdoni, no seria la primera vegada que si hi ha una adversitat que no està ni al... i al pressupost de contingència no hi ha diners, doncs, escolta, moltes vegades s'han fet modificacions de pressupost per incorporar més diners, a vegades amb dèficit, a vegades amb altres partides que no s'han esgotat. Per tant, jo crec que tots coincidim en que quan hi ha hagut una adversitat important, doncs, s'han buscat els diners, del propi Departament o de fons de contingència, que hagi fet falta.

Simplificació. Jo dic, escolti, jo els hi dono la mà. Escolti, jo no sé ara què es va votar, exactament quin era el redactat del què es va votar. Però jo dic, escolti, proposta, donem la mà a les propostes que puguin venir que vagin en la línia de la simplificació i facilitar el dia a dia dels nostres agricultors. I que hi ha molta feina a fer i que s'ha fet, però que s'ha de fer molt més, per no dir allò de: «No s'ha fet res». No, tampoc.

Però també és veritat que ho hem embolicat molt els últims anys totes les administracions i que hi ha coses que no depenen de nosaltres. Per tant, anem a veure aviam com som capaços d'anar fent camí.

Mercosur. Hi ha un fons econòmic contemplat en un dels acords de Mercosur, precisament, per donar suport a aquells sectors que estiguin més afectats, com també unes clàusules de salvaguarda que se suspendran els acords comercials si hi ha una pertorbació del preu, crec que és del cinc per cent, però també, evidentment, hi ha unes limitacions també de contingents d'entrada de l'u per cent en el cas de la carn.

Per tant, aquí hi ha moltes dades, hi ha diners i, per tant, què és el que podem fer nosaltres? Nosaltres no hem de posar diners en aquest fons econòmic, perquè ja els fica Europa. El que nosaltres hem de fer és que els sectors que puguin ser perjudicats, si han de tenir regadiu, que tinguin regadiu, si han de tenir diners per fomentar el relleu generacional, que tinguin els diners, per tal que les nostres explotacions siguin competitives.

Tot això que hem estat parlant aquí, que hi hagi els recursos, els diners, la simplificació, el suport institucional, doncs, perquè la gent pugui fer la seva activitat, que es posi... La valorització del producte. Nosaltres no serem mai competitius en competir en preu i en baixa qualitat. Nosaltres hem d'anar a crear marques de qualitat, a crear valor afegit i, per tant, ser els millors en innovació, en qualitat, en valor afegit.

I, per tant, bé, ja sabeu que aquí hi ha molts exemples de marques i segells de qualitat. Cap aquí hem d'anar –cap aquí hem d'anar. I valor afegit. Nosaltres som un país de molta producció, de molta varietat de produccions, però en petites quantitats. Per tant, ja no fa falta ser molt expert per veure que hem d'anar cap aquí.

Xarxes antipendra. Jo crec que ho he dit, eh?, convocatòries de taules sectorials, 7,5 milions d'euros, acord, compromís amb Esquerra Republicana. Què hauríem d'intentar? –Què hauríem d'intentar? I, per tant, sortirà la convocatòria... no crec que tardi molts mesos. Què hauríem d'intentar? Que això fossin uns plurianuals, que realment que anessin protegint els nostres cultius. I, per tant, que vingui qui vingui, doncs, això no pari.

Cooperatives, 15,5 milions d'euros. Hi ha més demandes, per tant, hem de veure aviam si som capaços també de respondre a totes les demandes, eh?, atendre tots els projectes, que n'hi ha molts, és que n'hi ha molts. Per tant, i està bé i és bo. És bo que les convocatòries es quedin... El pitjor que ens podria passar és que les convocatòries no s'esgotessin, que a vegades també ha passat per això. Per tant, cap aquí hem d'anar.

Lo del coipú s'ha d'actuar, s'havia actuat l'any passat, aquest any això ho estava fent el Departament de Territori i, per tant, és veritat que hi ha hagut aquí un impàs i, per tant, estem parlant amb Territori i veiem com es pot tornar a actuar. És espècie invasora i, per tant, s'ha d'actuar, eh? I, a més a més, té uns danys importants a Girona.

Més diners. La fauna salvatge. Escolti, hi ha un decret que diu com s'han de compensar els danys per la tuberculosi, el lucre cessant, el tema dels atacs per la fauna salvatge. Per tant, qui ho feia fins ara és Territori. Amb Territori ja hi ha un acord que ens passarà els diners que no estan aquí, ens els passarà per complir

amb el que diu el decret, que és augment dels... per fer-ho ràpid, donar més diners al lucre cessant i no posar tants problemes.

Per tant, això ho gestionarem des d'Agricultura amb una transferència –que ja els hi direm exactament de quant serà– al Departament d'Agricultura. Ja està. Vàrem quedar així i, per tant, ho farem així, però complirem el que diu el decret. D'acord?

Companya del Partit Popular que ha marxat, l'impost de les nuclears. Escolteu, l'impost de les nuclears és del 2020, abans que hi hagués el fons agrari no venia ni un duro a l'activitat agrària, des que hi ha el fons agrari, 45 milions. I, a més a més, hi ha una part que estan fora del fons agrari, que van per Empresa, que també estan destinats, com els hi he dit, a cellers, a regadius. Per tant, que van a Empresa... des d'Empresa, però que venen del fons agraris. Per tant, jo crec que això ens ho hauria de facilitar. I si tenen alguna proposta, perquè això... perquè vinguin altres diners, doncs, jo crec que estem en un moment molt important que cal fer-ho.

Quan deia allò de la formació, crec que això també s'ha dit molt, nosaltres vàrem pactar aquest sistema d'extreure mostres per la PPA amb els caçadors, amb la Federació Catalana de Caça.

Per tant, aquest sistema... sí que és veritat que un col·lectiu tenia dubtes, aviam si això ho feien d'una manera o una altra. Els caçadors fa molts anys que fan mostres, que treuen mostres de les captures que fan. Per tant, ja ho fan, ja ho fem. Segur que es pot fer millor, segur que en algun lloc tenen algun dubte. N'hem de fer més, d'acord.

Per tant, i aquest sistema de mostres de la PPA amb els caçadors, ho hem pactat amb la federació. Llavors, bé, si hem de modificar alguna cosa o hem de millorar... Segur, però que sàpiguen que nosaltres ho hem pactat. Hi ha un altre col·lectiu que ha tingut alguns dubtes. Bé, estem mirant a veure si realment té raó de ser, i si es pot millorar alguna cosa, ho farem.

I per acabar, deia el portaveu de VOX, coses noves que han dit, la direcció de regadius i espais agraris. Escolteu, ho he dit, he passat de puntetes, però quants anys portàvem parlant del registre de terres en desús? Terres que s'abandonen, que cal... que hi ha gent jove que podria d'allò. Hem començat amb poques terres i, per tant, això és... Escolta, l'objectiu és que hi hagi el màxim nombre de terres, moltes

del patrimoni públic, altres privades. Quan tu tres anys hi ha una finca abandonada, doncs, escolti, allò es posa a disposició d'un jove agricultor o d'algú que vulgui cultivar aquesta terra. Per tant, ho hem dit.

O els plans sectorials territorials. Vull dir, aquesta Direcció General també es va fer per fer els regadius, però també per fer el registre de terres i per fer els plans sectorials territorials i evitar tots aquests «lios» que tenim quan hi ha projectes d'infraestructures, eh?, que afecten el territori agrari, ho he dit, eh?

I, per tant... Bé, escoltin... Jo, quatre coses, per acabar, paraules. Primer, gràcies al sector, gràcies a vostès. Dos, mà estesa, evidentment, als socis de la investidura, però també a la resta de grups en allò que puguem ajudar. Tres, política útil. Hem de ser part de la solució, no part del problema, cosa no fàcil. Defensar l'agricultura avui vol dir defensar més recursos i una regulació necessària per tirar endavant amb els molts reptes que tenim al davant.

I per últim, dir, i això va per tothom, per tothom i per ningú en particular, no moure's avui no és una opció, no moure's no és una opció. Qui no es mou va enrere. Això serveix per a una empresa, per a un emprenedor, per a un agricultor, per a l'Administració, per al Departament d'Agricultura, per al sector públic en general. Si no ens movem, correm el risc de quedar-nos enrere. D'acord?

Bé, moltes gràcies i estem a la seva disposició per aclarir qualsevol tema dels que hem parlat. Gràcies.

El president

Gràcies, conseller. Secretària. Moltes gràcies per venir aquí a explicar i a debatre sobre el pressupost. I si no hi ha cap cosa a dir ni res més, donem per acabada la sessió, la comissió.

La sessió s'aixeca a...